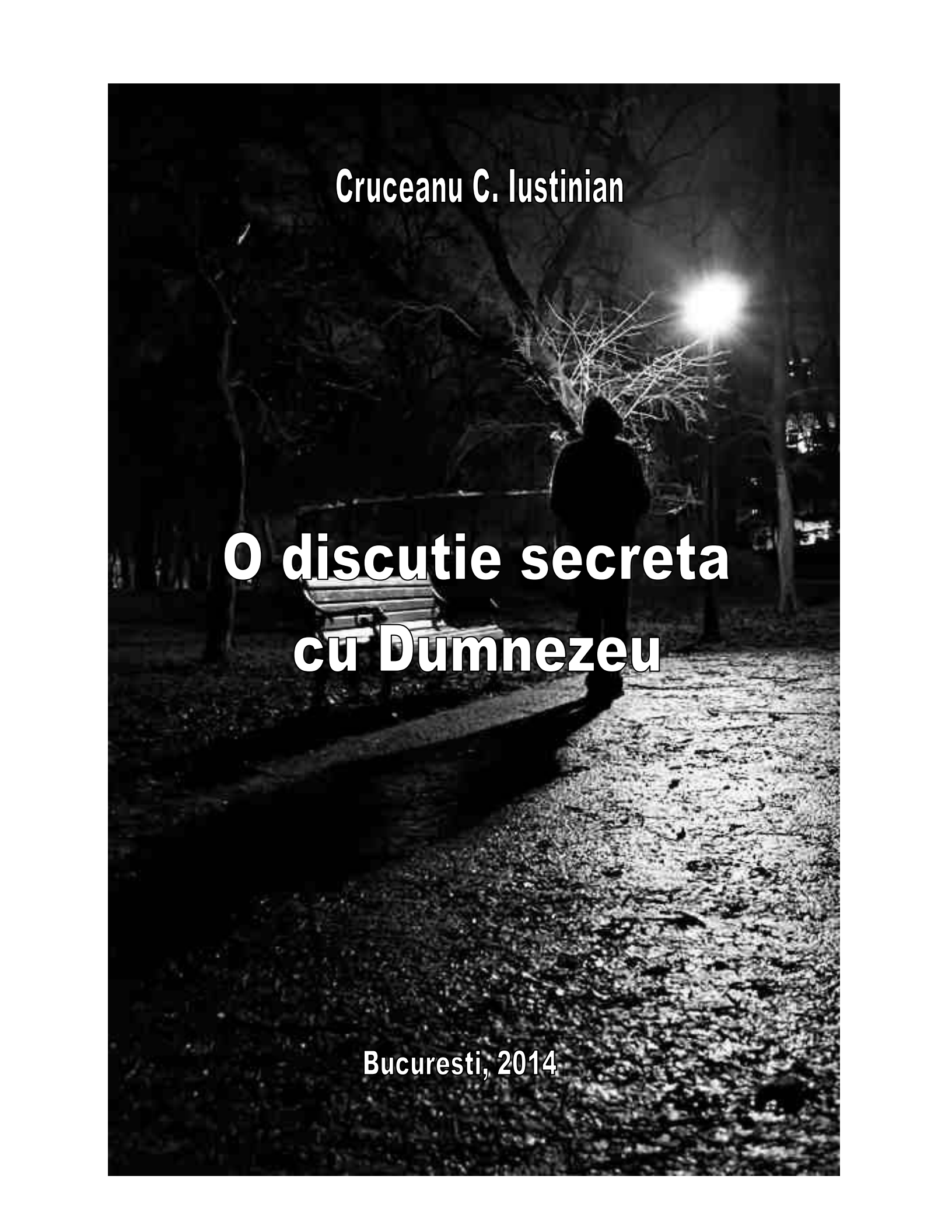

A black and white photograph of a person standing on a path in a park at night. The person is seen from behind, looking towards a bench and a bright light source, possibly a street lamp, which creates a strong glow and casts long shadows. The scene is dark, with bare trees and a path covered in leaves or grass.

Cruceanu C. Iustinian

**O discutie secreta
cu Dumnezeu**

Bucuresti, 2014

O discutie secreta cu Dumnezeu

By

Cruceanu C. Iustinian

Bucuresti, 2014

- 1. Prima intalnire**
- 2. A doua intalnire**
- 3. A treia intalnire**
- 4. A patra intalnire**
- 5. Ultima discutie.**

Intors din Sankt– Petersburg, acasa, in Bucuresti, am innoptat la un hotel. Nu voiam sa merg acasa. Voiam sa mai simt inca senzatia de necunoscut, de a cunoaste oameni noi. Parca ceva m-a atras acolo, in acel hotel. Fusesem sa vad Rusia. Un prieten mi-a aratat Rusia. Nu o stiam decat din romanele rusesti. Imi place cum suna limba lor.

Cand vii dintr-o calatorie, gandurile iti sunt mai limpezi, mai lucide. Tot ce traisem in Bucuresti mi se parea o iluzie. Trecutul meu mi se parea o iluzie.

Uneori, ai senzatia ca plutesti. Cel mai bine este sa lasi lucrurile sa se intample de la sine.

Dupa ce mi s-a dat cheia de la receptie, ceea ce mi s-a parut strainu de cand am intrat in camera, este, ca pe masa statea ceva. Un caiet, niste foi, un manuscris. Nu stiu ce era. Dupa ce am comandat o sticla de vin, am inceput sa-l citesc. Au trecut doi ani de atunci.

Sunt niste foi scrise in graba. Parca autorul voia sa scape de un secret ce-l macina.

Am cautat adevaratul autor, dar numele care mi s-a dat la receptia hotelului s-a dovedit a fi fals. Cineva a stat acolo sub o identitate falsa. Cei de la politie nu au reusit sa identifice persoana care a inoptat decat o singura noapte acolo. De fapt, nici nu prea i-a interesat framantarea mea de a gasi autorul.

Au trecut doi ani de atunci. Nu l-am aratat la nimeni pana acum. Iata ce scria:

Nimeni n-a mai facut asta pana acum, in miile de ani ce au trecut, de cand e omul pe pamant. Sa-l chem pe Dumnezeu personal, sa-mi explice tot? Nu mai inteleg nimic. Daca exista, de ce se ascunde? Oare a vorbit cineva cu el? Ce este tacerea lui? Oare nu e mai bine ca nu apare?

Azi ne vom intalni. Eu nu cred ca va veni. Oare v-a veni? Sau mai bine imi vad de viata inainte. Fara sa stiu nimic. Stiu ca exista. Demult. Si stie ca stiu tot. Sa ma intalnesc cu el sau nu? Este bine sau nu? E mai bine sa fiu fericit? Sau sa caut adevarul...nu e adevarul fericirea? Sunt nebun.

Stiu ca in aer este un curent electric, prin care Dumnezeu are acces la creieul meu. El are acces la creierul tuturor. Stiu ca ma aude. Sa-l chem sau nu? Demult m-am gandesc la asta, dar am crezut ca nu e bine sa ne intalnim. Ce rost are sa ne intalnim?

Sa demonstrez omenirii ca Dumnezeu exista? E o nebunie ce vreau sa fac. Ma va crede cineva? Sunt doar un vizitor? E noapte afara. Am fost in parc. Ce caut in parc noaptea? Am innebunit. Astazi este ziua adevarului. Vreau sa vorbim.

Care vor fi consecintele? Daca vine, incotro se va indrepta lumea? Se va termina totul? Sau va avea loc o transformare a omului? Lumea, trebuie sau nu trebuie sa afle acest mare adevar? Va mai putea omul sa traiasca mai departe? Sau doar cei puternici pot trai cu un asemenea adevar? Daca omul putea sa traiasca stiind ca Dumnezeu exista, oare nu i se spunea asta demult? Poate ca omul nu e pregatit pentru Dumnezeu. Daca i se spunea asta, el trebuia sa continue sa zambeasca mai departe. Dar cred ca nu trebuie sa stie nimic inainte de moarte.

Sau poate i se va spune adevarul numai celuiia care vrea sa stie adevarul cu adevarat? Aici poate fi raspunsul.

Prima intalnire

— Stiam ca vei veni...

— Stiam ca ma vei chema. In sfarsit, ne-am intalnit. Zeii rare-ori se intalnesc.

— Deci tu esti Marele Dumnezeu? Te cauta astia de mii de ani.

— Tu esti marele filozof?

Da. Eu sunt Dumnezeu, dar tu te-ai plictisit?

— Esti un Dumnezeu cam ciudat. Te-am chemat ca sa-mi explici tot. In primul rand, daca esti Dumnezeu, de ce nu te arati oamenilor? De ce nu te arati pe cer lumii intregi? Lumea trebuie sa stie ca existi. Nu e corect fata de ei. De ce te ascunzi? De ce te ascunzi de mii de ani?

— Iti voi raspunde la intrebare.

Eu am evitat sa ma arat si o sa evit in continuare. Nu e bine ca eu sa ma arat pe cer lumii intregi. As putea sa fac asta, dar as distruge tot ce am creat. Daca acum m-as arata pe cer intregii lumii, oamenii ar intra in haos. Ar incepe crime pe tot pamantul, ar incepe razboaie. Oamenii nu pot sa reziste unui adevar asa puternic. Trebuie sa lasati asa in liniste. Multi s-ar sinucide. Multi vor vrea sa vina la mine, pe lumea cealalta. Si nu vreau. Ei trebuie sa-si traiasca viata.

— Deci, ei nu prea au gandirea buna?

— Au gandirea buna, dar faptul ca exist are un impact prea puternic si multi nu vor rezista la acest impact. Daca apar in fata lor nu vor mai trai in liniste. Se vor gandi la mine. Si nu vreau asta. Ei trebuie sa creada in mine fara sa ma arat eu in fata lor.

— Asa este, nu trebuie sa se afle ca existi. Ar fi periculos pentru omenire. Daca am lua 2-3 insi acum de pe strada si i-am baga in-auntru si te-ar vedea, ar ramane socati. Plus de asta nu vor crede, in mintea lor vor crede ca au vazut o fantoma si vor fugi. Si eu am incercat sa spun la cineva ca existi si s-a intristat. Ei de-abia stau in picioare, dar sa afle ca exista Dumnezeu. Ei nu vor mai putea trai in liniste daca se afla cu adevarat ca existi. Spune-mi, te rog, atunci cum vrei sa creada oamenii in tine daca tu nu te arati in fata lor?

— Pai eu sunt peste tot. Eu creez tot si eu am creat tot. Dimineata, bei cafea. Seara, bei bere. Pamantul produce mancare pentru voi, pamantul produce apa pentru voi tot timpul. Doar nu credeti ca pamantul a aparut din senin? Toate stelele si toate planetele eu le-am pus pe cer pentru voi. Eu am creat marile, oceanele. Esti pe o planeta care se invarte, fara sa intarzie 2 minute in mii de ani. Totul este controlat. Se cunoaste ca exist. Aveti mancare. Aveti de toate. Se cunoaste ca exista un Dumnezeu care a creat tot.

— Asa este, planetele nu au intarziat niciodata. Se invartesc cu precizie. Se cunoaste ca totul este tinut sub control de tine. Si totusi, omul nu crede in tine. Ei au intreg adevarul in fata lor, dar nu vor sa se gandeasca macar o secunda ca existi. Ei isi traiesc viata fara gandul la tine si fac numai actiuni necugetate. Cum explici?

— Acesta este omul! Alții de unde. Eu le arat ca exist prin tot ce este în jurul lor.

Tot ce vreau eu este să fie niște oameni buni, nu mă interesează cât de deștepti sunt. Dar problema este că nu poți să fii bun dacă ești mereu inconstient. Omul trebuie să devină constient de propriile acțiuni. Totuși, se poate că să fii constient de tine și de lume, și să existi în continuare, pe pământ.

— În ce sens, să devii constient?

— Adică, să devii constient că exist. Numai când devii constient că există un Dumnezeu, atunci devii constient de propria ființă. Nu poți fii constient de tine fără să te gândești zilnic la Dumnezeu. Oamenii nu prea cred că eu chiar exist, de aceea sunt inconstienți și rai. Și dacă, cumva, nu sunt rai, nici buni nu sunt. Sunt undeva între. Îmi plac oamenii care sunt constienți și care fac diferența între bine și rău. Îmi plac oamenii care ajută alți oameni. Nu poți să fii bun și constient decât dacă te gândești că eu am creat lumea.

— Dar oare viața nu se poate desfășura numai în inconstiență?

— Eu nu vorbesc de o conștiință totală. Trebuie să ai cât de cât o conștiință. Nu trebuie să faci exces de conștiință. Nu trebuie să vă gândiți la mine tot timpul. Să nu mă înțelegeți greșit, eu nu vreau să faceti din persoana mea un centru al vieții voastre. Vreau doar atât: să credeți în mine că să fiți mai buni. Eu nu pot să mă arat în fața voastră, pentru că voi trebuie să fiți fericiți. Dacă m-aș arata în fața voastră, v-aș lua fericirea.

Nu mă pot arata tuturor, pentru că lumea ar intra în haos. Mă arat numai cui consider eu că ar trebui. Oamenii au o pornire spre rău, de aceea sunt dezamăgiți. Sunt numai după furat și dacă se poate să le pice o avere din cer.

Ei nu inteleg ca nu conteaza banii care ii ai pe drumul vietii ci conteaza numai omul care devii.

Obstacolele va descopera pe voi insiva. Nu trebuie sa va sperati de greutati. Ele va ajuta sa gaditi corect si sa fiti oameni.

Sufletul vostru este mult mai important decat ce aveti in plan material.

— Ce crezi ca ar face omul mai destept si mai superior? Ce crezi ca ar transforma omul?

— Eu incerc sa-i fac mai inteligenti prin suferinta. Dar nu are efect la toti. La unii le dau suferinta, dar tot rai raman. Oamenii trebuie sa constientizeze singuri aceasta suferinta si trebuie sa se schimbe singuri. Eu nu pot sa-i fac mereu sa faca alte actiuni. Totul este alegerea voastra.

— Intr-adevar, pe unii ii schimba suferinta, pe altii, nu...depinde de cat de mult o constientizeaza ei. Dar cum poate sa-i faca suferinta mai buni?

— Suferinta face creierul sa devina mai lucid si deci ajuta oamenii sa devina mai constienti de propriile ganduri. Ochii li se deschid in suferinta. Ei incep sa-si vada propriile greseli. Omul se schimba in suferinta. Ia cel mai rau om de pamant si arunca-l in boala si suferinta si o sa vezi ca o sa se transforme.

Fara suferinta nu poti deveni constient ca traiesti. Ai observat cum oamenii merg inconstient pe strada? Ei nu stiu nici macar sa priveasca. Ochii lor privesc aiurea. Suferinta le dezvolta spiritual de observatie si ii fac sa pretuiasca viata. Oamenii nu-si pretuiesc propriul trup pana nu ii doare ceva. De aceea am pus durerea pe pamant: sa va trezesc la realitate. Nu-mi plac oamenii inconstienti.

— Asa este. In suferinta, ei incep sa gandeasca.

— Exact. Le dau suferinta ca sa-i fac sa gandeasca. Omul cand nu gandeste face actiuni gresite. Omul cand nu gandeste incepe razboaie, fura sau ucide. Suferinta este modul meu de a-i aduce pe calea cea buna. Fiecare om trebuie sa ajunga o fiinta care gandeste si face o diferenta intre bine sau rau. Altfel, a trait degeaba si nu a inteles nimic din viata. Nu vreau sa-i las sa moara inconstienti de actiunile lor, de aceea le dau suferinta. Unii cread ca sunt un zeu rau, dar eu vreau decat sa va regasiti pacea.

— Vom mai vorbi despre asta pe parcurs... E a doua oara cand ne vedem, nu? Nu mi-ai spus nimic atunci. Ce ai vrut sa-mi zici?

— Da, atunci am vrut doar sa-ti arat ca exist...in noaptea aceea. Am asteptat sa te pregatesti.

— Ai adormit un oras intreg doar ca sa te vad eu? Cum de nu te-a vazut nimeni? I-ai adormit pe toti?

— Am o putere imensa. Pot sa adorm si un intreg oras pentru un singur om. Pot sa si apar fara sa ma vada nimeni. Te-ai speriat?

— Da.

— De aceea te-am si adormit. Am observat ca te-ai speriat. Ti-am facut o farsa. Trebuia sa te adorm ca sa constientizezi a doua zi ce ti s-a intamplat.

— Deci, care-i misterul?

— Nu e nici un mister.

— Tu ai creat totul?

— Da... iti place ce am creat?

— E frumos...totul.

— Totul este tinut sub control de mine.

— Pai si de ce ai creat totul?

— Asa a fost sa fie..nu am avut un scop...am creat totul ca sa existati... Se vorbeste mereu de scopul lumii, nu prea este nici un scop. Am creat lumea si atat. Am considerat ca trebuie sa creez fiinte care sa se bucure de acest univers. Totul a fost creat ca sa va bucurati voi si sa traiti aceasta fericire. De aceea am creat zambetul si rasul vostru. Totul este creat pentru voi.

— In schimb, ai creat si lacrimile si durerea?!

— Am creat lacrimile ca sa plangeti cand va este greu si rasul ca sa radeti cand sunteti fericiti. Fara lacrimi mai erati fericiti? Lacrimile au farmecul lor.

— Ai creat totul ca sa ne pedepsesti pentru pacate? Se vede clar ca fiecare actiune a noastra este urmarita... si suportam consecintele la fiecare actiune. Se observa ca stii tot ce facem.

— Va pedepsesc numai cand nu sunteti corecti si cinstiti cu semenii vostrii. Pacatul nu este fata de mine, ci fata de oamenii langa care traiti. Va atentionez prin suferinta cand faceti ceva gresit pentru ca trebuie sa fiti corecti. Cred ca ai observat ca daca faci rau, acest rau se intoarce spre tine. Trebuie sa aveti o constiinta. Daca nu va pedepsesc, o sa ajungeti ca animalele, o sa ucideti pentru hrana. Eu sunt foarte atent de ce face fiecare in parte. Nu va ganditi ca nu va vad. Stiu tot. Sunt pretutindeni.

— Cum ne pedepsesti?

— Pai, de cate ori infaptuiti raul, va dau suferinta. Va dau constiinta a ceea ce ati facut. Ori trimit o catastrofa peste voi, ori va fac acelasi lucru care l-ai facut, ori va dau boala. Sau va fac sa tremurati de propria constiinta. Sau uneori va iert daca va dati

seama de ce ati facut, ulterior. Depinde.

Omul nu stie sa traiasca. Eu stiu ca din greseli invatati, si asa deveniti mai buni dar depinde ce greseli faci. Eu pot ierta greselile minore. Pot ierta ca ai spus cuvinte urate cuiva nevinovat, dar nu pot ierta cand ucizi si furi. De aceea esti pedepsit cu inchisoarea.

Oamenii aveau nevoie de un zeu, de aceea l-am trimis pe Iisus in lume. L-am trimis ca sa aflati ca eu chiar exist. Asta va da acum o constiinta. Odata cu Iisus, am introdus in lume ideea de pacat. Fara de care acum v-ati fi omorat intre voi.

Idee de pacat in faza unui zeu creaza in mintea voastra o constiinta in viata de zi cu zi. De aceea am introdus ideea de pacat a vietii omenesti, ca sa va dau o constiinta. Asa e mai frumos.

— Ce este pacatul?

— Pacatul inseamna sa fi un om rau. Pacatul inseamna sa minti, sa furi, sa ucizi. Pacatul nu este fata de mine, ci fata de oameni. Dar este facut in fata mea. Trebuia sa introduc notiunea de pacat in lumea ca sa stiti ce trebuie sa faceti si ce nu. De aceea v-am trimis cele 10 porunci prin Moise. Toti, de pe pamant, stiu cele 10 porunci asa ca nu aveti nici o scuza sa spuneti ca nu ati stiut ce este bine si ce este rau.

Este pacat sa nu vezi ca acest pamant este sfant. Munti, rauri, paduri, cascade sunt create de mine. Daca o sa crezi ca acest pamant este sfant, vei devenii automat un om bun. Acest pamant este creat special ca sa va dea sa mancati. Toate roadele pamantului sunt pentru voi. Si voi inca credeti ca nu exist. Pacat este sa nu fi constient mereu de tot ce faci. Oamenii fac actiuni crezand ca nu-i vad. Eu am o putere colosala si stiu fiecare gand al fiecarui om de pe pamant in fiecare secunda.

E pacat sa nu vreti sa faceti binele in mod intentionat. E pacat sa faceti raul.

E pacat sa nu iubesti oamenii. Nu-i nimic mai frumos pe lume decat sa fi prieten cu alti oameni. Relatia cu oamenii este foarte impotanta deoarece va veti reintalni dupa moarte. Trebuie sa fi cinstit fata de oameni. Indiferent daca ei nu sunt mereu corecti fata de tine. Pastreaza-ti mereu tu constiinta curata.

Am introdus pacatul in lume ca sa dau si un fel de sacralitate actiunilor voastre. Fara ideea de pacat, erau numai crime pe intreg pamantul. Trebuia sa va fac constienti cumva. Plus de asta ideea de pacat da vietii un farmec. Pacatul mentine echilibrul in lume. Ideea de pacat face fiecare om sa aiba o constiinta. De aceea acum nu mai sunt razboaie ca in trecut, pentru ca oamenii acum au cat de cat o constiinta.

— Tu, invarti planelete? Tu ai creat stelele special pentru noi? Tu ai creat noaptea?

— Noaptea trebuia sa fie. Noaptea vine peste voi ca o placere si un mister. Noaptea este facuta pentru voi ca sa va simtiti bine. Cum se lasa seara, oamenii se intalnesc cu placere dupa o zi de munca.

— Am inteles.

— Pe tine cine te-a creat?

— Asta nu pot sa-ti spun.

— Sunteti mai multi zei? Cine v-a creat pe toti?

— Nici asta nu pot sa-ti spun.

— Sa refacem sirul intamplarilor. De ce ai creat totul?

— Am vrut sa fac ceva sfant. Am vrut sa existe si alte fiinte care sa se bucure de viata si de tot ce e frumos.

— Totul pare o eroare si o perfectiune in acelasi timp. Cum de exista armonie si exista si boala si moarte in acelasi timp? Nu puteai sa scoti boala si moartea din ecuatie?

— Nu, si o sa intelegi de ce ... omul trebuie sa devina ceva , trebuie sa obtina propria individualitate. Trebuie sa aibe o gandire proprie. Gandirea asta o va folosi in lumea eterna care va veni. Daca era fericit tot timpul, ce ar fi fost el ? Nu avea nimic interesant. Boala, moartea si durerea te invata sa gandesti. Ce ai fi fost tu fara trecutul tau si fara intamplarile prin care ai trecut ? Nimic. Acum ai propria gandire si gandesti mai corect. Fara durere, ai fi fost o fiinta fara gandire. O sa intelegi pe parcurs.

— Inteleg...Deci vrei sa avem propria individualitate. Vrei sa invatam sa gandim corect. Adica vrei sa devenim corecti, cinstiti si mai buni cu ceilalti oameni?

— Da, sunteti cam rai...Dar nu toti sunteti rai. Dar majoritatea oamenilor sunt rai. Rautatea asta nu o inteleg. Sa fi rau ca sa fi rau. Asa ca sa te afli in treaba.

— Ce inseamna sa fi rau?

— A fi rau inseamna sa nu vrei sa-i ajuti pe ceilalti oameni cand poti si nu ai nimic de pierdut. Sunteti nepasatori. A fi rau inseamna sa te bucuri cand vezi ca altcuiva i s-a intamplat un rau. Asta-i o boala. A fi bun inseamna sa-i ajuti pe ceilalti care nu stiu ce sa faca si sa le aratam ce sa faca. Trebuie sa va ajutati intre voi. Mai ales, copiii trebuiesc invatati ce sa faca si trebuie ajutati. Copiii sunt responsabilitatea voastra. Trebuie sa-i invatati sa traiasca.

- Copiii sunt responsabilitatea noastra?
- Da. Trebuie sa-i invatati sa traiasca.
- Si ce responsabilitati mai avem?
- Totul ce este in jurul tau este responsabilitatea ta. Tot ce faci.
- Adica sunt responsabil pentru orice bine puteam sa-l fac si nu l-am facut? Scopul suprem este sa ne ajutam intre noi?
- Da.
- Deci trebuie sa pretuiesc tot in jurul meu.
- Trebuie sa pretuiesti viata si tot raul te va ocoli. Trebuie sa-ti placa tie aici si trebuie sa iubesti ceva. Trebuie sa iubesti viata si boala te va ocoli. Moartea va fi ca o alinare. Nu fac sa sufere oameni care sunt buni cu adevarat si care apreciaza viata.
- Deci tu ne poti da durere fiindca nu pretuim ce este in jurul nostru?
- Da. Nu-mi placa oamenii care nu iubesc viata. Vreau sa va fac sa fiti prezenti si constineti tot timpul.
- Si ne poti proteja de rau daca pretuim viata?
- Da. Nu exista nimic fara mine. Eu va ajut, eu va ghidez. Fara mine muriti. Eu sunt in mintea voastra in fiecare secunda. Sunt mult mai prezent decat va imaginati. Va stiu toata viata pe de rost.
- Deci, tu ai creat stelele, planetele, fulgerul, zambetul, ploaia, soarele, ziua si noaptea, tot ?
- Da. Se si observa ca eu...e coincidenta prea mare.
- Si timpul?

— Si timpul.

— De ce traим asa putin, pana intr-o suta de ani? Nu putem sa traим mai mult?

— Nu, e de ajuns o suta de ani sa faci tot ce-ti doresti. Si plus de asta, daca traiesti mai mult, te vei plictisi. Si plus de asta daca traiesti prea mult iti dai seama de prea multe si nu trebuie. Viata trebuie sa ramana un mister. Sa ramana asa ceva frumos.

Veti trai exact cat va doriti. Eu tin cont daca aveti un plan de terminat sau nu. Daca inca nu v-ati terminat planul, eu pot sa va prelungesc viata. Tin cont de ce va doriti.

Nu e frumos decat ce tine putin. Totul este perfect asa cum este. Pot sa schimb durata de viata la 200 de ani, dar cred ca nici voi nu ati vrea. Plus de asta sunteti multi pe pamant. Va inmultiti repede, hrana scade.

— Si daca cineva nu vrea sa moara?

— Cine ar vrea sa fie etern? Nimeni, cred. Cine ar avea puterea sa ramana aici? Iti trebuie o inteligenta superioara incat sa te las aici pe pamant etern si sa nu spui la nimeni nimic , ca esti etern, pentru ca imi pui in pericol opera: nimeni nu trebuie sa afle nimic inainte de moarte. Daca oamenii ar afla, s-ar produce un haos total. Poti tulbura oamenii din jurul tau, daca se afla ceva, daca le spui ca exist.

Fiecare om trebuie sa devina ceva. Cu ceea ce el devine va pleca de aici. Totul este perfect asa cum este. Daca as aparea si v-as spune tot, ar fi tragic. Ti-am spus ca mintea omeneasca nu rezista la un adevar asa de mare. Lumea ar intra in haos. Trebuie doar sa banuiti voi ca exist.

— Adica, nu e bine ca oamenii sa inteleaga totul?

— Nu. E bine sa inteleaga exact cat sa fie fericiti. Daca oamenii ar stii totul, multi s-ar sinucide. Daca ar stii ca mai exista viata dupa moarte, multi s-ar sinucide sa vina aici. De aceea, nu e bine ca oamenii sa stie totul.

— Incep sa inteleg. Deci ei nu trebuie sa stie ca mai exista ceva dupa moarte. Ce chestie ! Viata nu este posibila decat daca in mintea omului viata ramane un mister.

— Nu trebuie sa se stie nici ca exista un Dumnezeu, nici ca nu exista. Nu trebuie sa stie nimeni ca exist eu. Trebuie sa pluteasca totul in mister. Putini ar mai putea trai, putini ar mai putea sa zambeasca si sa fie fericiti daca ar afla ca eu chiar exist. Adevarul trebuie sa-l caute fiecare om in parte si le voi spune sau arata prin semne ceea ce cauta.

— Pai, cum vrei sa creada oamenii ca existi cand tu nu vrei sa stie nimeni ca existi?

— Asa am creat eu lumea. Daca crezi ca nu exist, atunci alegi singur raul. Si chiar cand alegeti raul, eu va ajut daca regretati. Chiar cand nu credeti in mine va ajut. Fiecare om trebuie sa decida singur in mintea lui daca exist sau nu. E clar ca exist: pamantul produce mancare pentru voi. Din pamant ies planetele, din pamant creste viata de vie, din pamant voi beti apa si vinul. Din pamant scoateti aurul si argintul. Totul este creat pentru voi. Stelele stralucesc pentru voi. Daca nu credeti in mine este rea vointa. Daca nu crezi in mine vei trai o viata plina de erori. Vei trai o viata plina de decizii luate fara gandul ca exist.

— Daca cineva vrea sa i se spuna totul, din timpul vietii, i se va spune?

— Da. I se va spune. Dar nu s-a inregistrat nici un caz pana acum. Daca tine in minte gandul ca vrea sa stie totul si cred ca este pregatit: ii voi spune tot adevarul. Fiecare om are dreptul sa inteleaga totul numai daca vrea asta. Pot sa spun unui om ca exist, dar trebuie sa fie pregatit pentru asta. Nu trebuie sa strige in gura mare ca exist pe strada. Ma uit sa vad ce fel de om este. Daca poti tine un secret, iti voi spune. De-alungul timpului m-am aratat la multi oameni, din care multi traiesc si acum. Desi este periculos. Daca cineva chiar devine constient si eu ii arat ca exist, ar fi periculos pentru omenire. Daca el ar spune cuiva ca m-a vazut si se afla peste tot, poate tulbura lumea-ntreaga. De aceea evit sa ma arat la oricine. De obicei ma arat la oameni pe care nu-i crede nimeni.

— Stiu. Doua cazuri stiu eu, in care te-ai aratat in moarte clinica. De ce te arati numai in moarte clinica?

— Pentru ca atunci devin ei pregatiti mental. Cand ii trec prin fata mortii, ei se transforma sufleteste si apreciaza importanta si sacralitatea vietii. In fata mortii ei devin pregatiti sa ma intaneasca.

— Asa este. Cand iti vezi propria moarte, devii altcineva.

— Ei, daca te-au vazut, de ce nu devin ca Iisus? Asa importanti?

— Pentru ca nu-i crede nimeni ca m-a vazut. Si daca ii crede, nu constientizeaza asta. Dar Iisus a inviat oameni, a vindecat oameni, a avut puteri. De asta a fost cel mai important om de pe pamant. El a crezut ca are puterea si a avut-o.

— Orice om care crede ca are puterea ta o va avea?

— Da. Dar depinde de multe chestii. Te analizez, ma voi uita in minte ta sa vad ce vrei sa faci cu aceasta putere.

— Tu i-ai dat puterea lui Iisus?

— Da, dar el a descoperit-o singur. A fost singurul care a crezut în mine. Nu i-as fi dat puterea daca nu devenea un om adevarat. Si el a trecut niste teste ale vietii, pentru a i se da puterea. El a crezut ca poate avea puterea mea, si a avut-o.

Si Iisus a devenit om prin suferinta. Si lui i-am dat suferinta ca sa-i deschid mintea.

— Vom mai vorbi despre Iisus, pe parcurs. Sa-mi lasi putin timp sa ma gandesc ce o sa te intreb. Spune-mi, acum, tu ai creat cafeaua, alcoolul, tigarile, drogurile ?

— Da. E bine sa mai uite de ei insisi. Ca sa fie posibila viata, trebuie sa mai uiti de tine. Drogurile nu am vrut sa le inventez, dar chiar erau oameni care aveau nevoie de ele. In schimb, bautura si tigarile sunt placute. Fara ele viata nu are farmec.

Viata nu avea farmec fara bere si vin. Am creat bautura ca sa mai uitati de voi si sa fiti fericiti. Dar bautura nu e buna in exces. Iubirea nu avea farmec fara un pahar de vin. Totul are o logica.

— Totul pare perfect. Anotimpurile se schimba ca o necesitate. Cand este iarna ne este dor de primavara si de vara, cand este vara ne e dor de toamna si de iarna.

— Da. M-am gandit la tot. Am creat si zone pe pamant unde este mereu cald si unde este numai iarna. Ca sa dau un mister. Am creat ploaia, ca sa ud pamantul. Am creat florile ca sa dea farmec iubirii. Fara flori lumea era mai rea. Florile, cand le priviti, va fac mai buni.

— Asa este. Florile dau un mister bizar existentei. Fara flori, parca lipsea ceva din lume. Si parfumul lor, ne cucereste.

Te-ai gandit la tot. Si pasarile au rolul lor. Orice vietuitoare. Cum ar fi fost lumea fara ciripitul vrabiilor dimineata? Cum ar fi fost lumea fara zumzetul greierilor vara? Dar animalele salbatice din jungla de ce le-ai creat? Tigrii? Leii?

— Ca sa dea un mister junglei, lumii. In viata de zi cu zi trebuia sa existe un sentiment de pericol ca sa dea farmec vietii. In paduri exista ursi, lupi. In jungle exista serpi, tigrii, lei si alte salbaticiuni, ca sa creeze sentimentul de pericol. In societate exista misterul oamenilor noi care ii cunosti. Lumea are nevoie de enigme ca sa existe. In societate exista mereu pericole si minuni. Asa e posibila viata. Pericolul da un farmec de a exista. Ce farmec mai avea jungla fara pericol, fara lei si tigrii?

— Vrei sa spui ca senzatia de pericol si necunoscut ne intretine mintea?

— Da. Voi sunteti curiosi mereu si va trebuie lucruri noi ca sa puteti trai. Daca nu exista Necunoscutul din fata voastra erati tristi mereu. Eu am pus ca viitorul sa fie necunoscut pentru ca voi sa fiti fericiti.

— Cum ai vrea sa fim? Ce vrei sa facem?

— Nu conteaza ce vrei sa faci. Conteaza sa fi un om bun.

— Ce inseamna sa fi un om bun?

— Sa nu faci rau celorlalti si sa-i ajuti daca poti. Sa ai constiinta. Sa te comporti frumos. Sa fi lucid.

— Aham... Deci, sa inteleg ca totul este alegerea noastra? Nu intervii si tu in alegerile care le facem? Eu cred ca intervii mereu. Cred ca esti chiar in creierul nostru. Lumea crede ca esti o forta exterioara, dar tu esti chiar in mintea noastra.

— Totul este alegerea ta, dar mai intervin și eu când nu ești atent. Erai să mori de multe ori, dar ți-am indus gândul să te oprești la timp mereu. Tu de-abia acum afli. Trebuie să fii atent. Numai în cazuri extreme intervin. Intervin numai dacă vreau eu. De fapt: intervin zilnic în viețile oamenilor, dar vă las să alegeți. Dacă tu vrei să mori, eu nu te mai pot salva. Depinde de ce vrei tu. Vă salvez mereu zilnic de la câte ceva. Dar voi nu trebuie să știți asta. E mai bine să nu știți.

Alegerile vă aparțin. Trebuie să înțelegi un singur lucru: eu aleg în locul vostru, dacă vreau. Este lumea mea și fac ce vreau. Nimeni nu mă poate opri să aleg în locul vostru. Uneori aleg în locul vostru pentru că voi nu știți viitorul și ce se poate întâmpla cu voi. De cum ieșiți pe stradă se poate întâmpla orice, dar eu mă modific din întâmplări fără ca voi să știți. Deciziile importante eu le iau. Și ai ghicit, sunt chiar în mintea voastră.

— Ești tare... Să înțeleg că știi tot ce gândesc?

— Da.

— În fiecare secundă? De când știi?

— De când te-ai născut. Da, dar nu trebuie să te sperie. Sunt alții mai nebuni ca tine.

— Suntem urmăriți toată viața?

— Da. Tot ce faceți este filmat. Când am creat lumea, am vrut să fac ceva sfânt. Trebuie să vă arăt la sfârșit tot ce ați făcut, ca să deveniți mai conștienți de acțiunile voastre. Dacă nici după moarte nu vă conștientizați acțiunile, atunci când? Sunt oameni care au furat de la alții, sunt unii care fac crime, rapiri, sunt unii care fac violuri, care fac numai rău. Sau sunt unii care sunt răi pur și simplu. Ce înseamnă asta? Este evident că există, numai dacă vă uitați în jur... vă dați seama...cum să faci rău altor

oameni? Nu va inteleg.

— Cati gandesc corect? Cati sunt perfect constienti de viata lor? Cati se gandesc acum ca exista? Cati sunt constienti de ei insisi acum, in timp ce vorbim noi?

— Niciunul. De unde atata constiinta. Nimeni nu se gandeste acum la mine, nimeni nu este perfect constient de sine. Se gandesc, numai cand au nevoie de ajutor. Unii sunt prin cafenele, altii au adormit. Sunt putini care chiar acum se gandesc la mine. Nu prea sunt constienti de ei. Nimeni nu e perfect constient de el insusi. Fiecare are un nivel de inconstienta. Nu e nimeni perfect constient de ce-l inconjoara, nu e nimeni perfect constient de el insusi.

— Curios. Parca toti sunt cuprinsi de o vraja.

— Da. Vraja vietii, care am creat-o. Totul este o vraja.

— Si ce este aceasta “vraja” ?

— Tot ce vezi pe pamant este o vraja. Munti, oceane, mari. Vraja incepe de dimineata cu rasaritul soarelui. Natura cu verdeata, cu pasari, cu zgomot, cu tot ce este in ea, cu oameni. Magia oraselor, cu multa forfota, este o vraja. Va place tot. Dimineata be-ti cafea, seara vin, bere. Totul este o vraja. Noaptea este o vraja. Muzica greierilor, noaptea. Oamenii sunt o vraja. Ochii oamenilor sunt o vraja. Stelele. Forile. Marea este o vraja. Femeia este o vraja. Va tin asa in vraja.

— Deci toti sunt prinsi in aceasta vraja a vietii, inconstient, in fiecare moment. Ce tare! De aceea nu se sinucid?

— Da.

— Si cand isi dau seama ca sta in aceasta vraja?

- Niciodata.
- Nici dupa moarte?
- Nu. Acolo e foarte frumos. O sa vezi. Si acolo este o vraja.
- Deci e o vrajeala totala. Si daca isi da vreunul seama ca totul e o vraja?
- Vrajeala e in mintea ta. Nu isi da nimeni seama. Uiti ca eu pot controla toate creierele. Daca vreau, distrug tot acum.
- Pai si daca ii tii in vraja, cum isi mai folosesc gandirea?
- Scopul nu este nici sa-ti folosesti gandirea prea mult, nici prea putin...trebuie sa inveti sa fi fericit cu tine insuti si cu cei din jur. Atat.
- Deci lumea nu este neaparat facuta ca sa ne folosim gandirea la maxim...
- Nu, trebuie sa fiti fericiti. Si mai trebuie sa fiti atenti si constienti de ce se intampla in jurul vostru. Trebuie sa fiti constientienti de actiunile voastre. Daca nu sunteti, va trebui sa va fac eu constienti prin suferinta. Si nu e de bine.
- Am observat ca la multi le dai o boala crunta pentru a-i face atenti si pe urma, in chip misterios, dispare orice urma de cancer sau alta boala.
- Daca nu sunteti atenti la ce faceti va dau boala sau suferinta. Nu-mi plac oamenii care nu observa lumea din jurul lor. Trebuie sa lasati ochii conectati la prezent. Le dau boala ca sa-i trezesc la realitate. Dupa cum ai observat, pe urma viata lor devine mai frumoasa. Eu vreau doar ca ei sa devina mai constienti.
- Pai si cum sa ne conectam la prezent?

— Trebuie sa incepi sa iubesti viata si oamenii. Trebuie sa inveti sa dai valoare fiecarui om. Daca nu iubesti viata, poti muri oricand. Nu opresc aici decat oamenii care cred ca mai au un rol pentru ceilalti. Daca umpli spatiu degeaba, te scot din cadru. Trebuie sa intelegeti pentru totdeauna: pamatul este sfant.

— De ce exista binele si raul?

— Trebuia sa fiti niste fiinte libere. Dar libertatea trebuia sa aiba niste limite. Faptul ca sunteti liberi da vietii un farmec. Trebuia sa pun o limita libertatii voastre: raul. Daca alegeti raul, veti fi pedepsiti. Traind putin voi nu va dati seama, dar orice om este pedepsit daca face rau. Asa am gandit eu lumea. Cum ar fost lumea fara rau sau fara bine? Plictisitoare. Alegerile intre bine si rau va da senzatia ca exista ceva sacru. Viata este ceva sacru. Cum ar fi fost lumea fara suferinta? Plictisitoare.

— Tu ai creat si raul? Ne urmaresti toate alegerile?

— Da. Sunteti filmati in fiecare secunda si vi se va arata tot filmul cu ce ati facut la sfarsit, ti-am mai zis. Da, eu am creat si raul. Eu am creat tot.

— Si diavolul, tu l-ai creat?

— Da. Eu l-am creat. El este forta creata de mine care se ocupa de cei care au fost rai. Nu am cum sa ma ocup eu de cei care au fost rai.

— Deci il bagi pe Diavol la inaintare?

— Da. Nu pot sa-i iert pe cei care au facut rau intentionat. E vorba de rapiri si trafic de organe, crime. Unii omoara oameni. Nu am ce sa mai discut cu ei. Vor fi pedepsiti. Daca nu au bani, sa se uite ca pamantul sta necultivat. Sa munceasca, nu sa faca rau. Sunt constient ca raul va fi cat lumea. Dar asta-i omul.

Unii oameni sunt prea cruzi. De aceea v-am indus ideea sa creati inchisorile. Eu iert raul facut din nestiinta sau din neatentie, dar nu iert raul facut dintr-o vointa bolnava. Unii omoara alti oameni pentru bani, altii omoara din placere, altii din plictiseala.

— Deci, de fapt, tot tu esti diavolul? E creatia ta si poti sa-l controlezi. Nu face oare diavolul ce vrei tu?

— Da. Pot sa fac ce vreau cu diavolul. De fapt, tot eu controlez raul.

— Deci tu poti distruge oricand diavolul si raul, dar nu vrei pentru ca tu ai creat diavolul si raul?

— Da. Eu l-am creat ca sa se ocupe de cei rai.

— Deci Iadul si Raiul exista?

— Da.

— Eu nu prea sunt de acord ca cei rai sa fie pedepsiti. Nu au stiut ce face. Nu au minte multa si nu i-a invatat nimeni sa traiasca.

— Au fost rai, o sa intelegi intr-o zi. Lucrurile nu stau chiar asa. O sa vezi cand o sa vii aici. Asa am creat eu tot si asa am crezut ca este bine. Nu e vorba de prostie sau nestiinta, ci sunt rai din vointa proprie. Nu-i obliga nimeni sa fie rai. Daca ar avea macar putina credinta ca exist, ar deveni mai buni. Dar ei nu cred pentru ca sunt prosti: nu cred pentru ca nici macar nu vor sa creada. Ei trebuie sa inteleaga ca viata este ceva sacru si nu trebuie sa faci rau. Ce model vor lua copiii care se vor naste daca nu ii voi pedepsi? Copiii trebuie sa stie ca cine face rau va primi de la Dumnezeu rau inapoi si cine face bine va primi de la Dumnezeu bine inapoi. Eu nu uit nimic. Nu te gandi ca imi

ceva si nu vad. Am acces la creierul uman si stiu tot. Daca omul crede ca este liber sa faca ce vrea, indr-adevar este, dar trebuie sa gandeasca si sa faca diferenta dintre bine si rau. Libertatea da omului senzatia ca este fericit, dar fericirea asta trebuie constientizata si trebuie sa o impartasim cu cei din jur.

Orice alegere a voastra este iremediabila si asta este farmecul vietii : ca timpul nu mai poate fi dat inapoi. Ceea ce faceti nu mai poate fi dat inapoi. Altfel ce farmec ar avea sa poti interveni in trecut si sa schimbi alegerea ta? Trebuie sa fi mereu constient de tot ce faci.

Tot ce faci are o importanta deosebita si nu mai poate fi schimbat. De aceea, fii mereu constient de ce alegeri faci. Uneori, o alegere rea te poate costa viata. Jocul este dur: nu exista iertare de la o alegere complet gresita. Regulile sunt in interiorul tau. Mai iert si mai modific alegeri incostiente, dar nu iert alegerea complet constienta. Eu imi dau seama ce este in mintea ta.

— Asa este. Timpul de ce exista? Tu l-ai creat?

— Da. Timpul este creat de mine. Era ceva normal: actiunile voastre trebuiau sa se desfasoare. Deci, era nevoie de timp. El trebuia facut iremediabil pentru a face din viata ceva sfant. Orice clipa trece pentru totdeauna. Faptul ca timpul prezent trece pentru totdeauna va face pe voi sa apreciati momentul prezent. Sa apreciati viata.

Faptul ca orice moment trece creaza o fascinatie in mintea voastra. Sunteti fascinati tot timpul de faptul ca lucrurile se intampla si trec. Sunteti fascinati de miracolul prezentului. Voi va bucurati ca lucrurile se intampla— asta va distrage atentia. Nu constientizati prezentul niciodata.

Si chiar daca oamenii cred ca traiesc in prezent , de fapt, ei nici nu traiesc in prezent niciodata. Prezentul trebuie trait, nu gandit.

— Deci este tot o iluzie creata de tine.

— Da, cum vrei sa-i zici. Daca ati fi toti prezenti ar fi bine, dar unii ati innebuni. Nu rezista multi cu o constiinta a prezentului. Trebuie sa ajungeti pana acolo.

— Adica, acela care traieste in prezent este un fel de zeu?

— Da. Daca ar aparea un om care ar trai in prezent, v-ati speria de el. Trebuie sa ajungeti la o asemenea constiinta. Se vorbeste mereu de trairea in prezent, dar de fapt nu ar nimeni constiinta prezentului. Ar fi ceva ingrozitor pentru acel om care ar trai in prezent. Dar daca se naste, ar simti mereu in sufletul lui o durere teribila. O fericire si o durere teribila.

— Pai, ori durere, ori fericire?

— Pai cand simti o durere teribila apare si o fericire nemaintalnita, adevarata fericire.

— Ar fi teribil sa se nasca un asemenea om.

— Intr-o zi, am sa-l creez. Trebuie sa-i dau o durere mare, pentru a-l face mereu constient de sine si de prezent. Si cand va veni, va va speria doar privindu-va. Eu incerc mereu sa va fac constienti, dar nu rezistati la dureri mari. Ca sa va dau gandirea mea trebuie sa aveti capacitatea sa o primiti.

— Deci el va gandi la fel ca tine?

— Da, daca va rezista durerii care i-o voi da il voi lasa sa gandeasca ca mine....

— Dar moartea? De ce exista?

— Dupa ce am creat tot, trebuie sa pun ceva care sa faca totul sacru si sublim. Atunci am pus moartea. Fara moarte, nimic pentru voi nu ar fi fost sacru. Moartea infrumuseteza tot ce este pe pamant si va face sa apreciati tot. Moartea infrumuseteza tot in jurul vostru. Moartea infrumuseteza intreaga natura: munti, rauri, ceruri, campii si dealuri, paduri, pajisti de verdeata, mari si oceane. Moartea infrumuseteza tot ce este aici, pe pamant. Moartea infrumuseteza ochii vostrii. Moartea infrumuseteza o floare, cand o privim. Moartea si timpul pune o limita vietii pentru a crea iluzia ca trebuie sa iubiti tot ce este aici. E o iluzie, dar e frumos pentru voi. Chiar daca e o iluzie tot, e frumos. Iluzie este pentru mine care stiu ca am creat tot, dar pentru voi este ceva real. Iubirea, de pilda, este ceva real pentru voi. Eu stiu ca moartea este decat o trecere in lumea mea, dar voi vedeti in ea ceva dramatic. Probabil asta trebuie sa credeti ca sa faceti lucruri bune si sa fiti mai buni. Dar eu stiu ca moartea nu e ceva dramatic, ci doar iuzia unei treceri. De fapt, voi trebuie sa vedeti in ea ceva dramatic ca sa iubiti viata. Voi trebuie sa vedeti in moarte ceva dramatic, dar numai eu trebuie sa stiu ca nu e chiar asa dramatic.

Trebuia pus ceva inspaimantator, ca sa va fie frica. Nici asa cu moartea, voi nu apreciati tot ce exista aici. Imagineaza-ti cum ar fi fost fara moarte? Dezastru si haos. Moartea si durerea va construiesc un suflet.

Daca te crezi nemuritor, nu ai pretuit niciodata viata cu adevarat. Oamenii nu vad in moarte o tragedie. Ei cred ca moartea este ceva ce nu li se va intampla niciodata — de aceea nu apreciaza viata. Ei rad si glumesc pe seama mortii altora si pe seama

mortii lor. Ei nu constientizeaza ca moartea este pusa ca ei sa constientizeze ca viata e ceva sacru si ca Dumnezeu exista. Ei nu vad in viata ceva sacru, ci traiesc fara sa constientizeze sacralitatea clipei. Traiesc in altceva mereu, nu se uita in ei insisi. Sau fug de ei insisi. Viata devine o calatorie frumoasa numai cand devii constient de propria moarte. Daca nu devii constient ca, intr-o zi, o sa mori vei face numai actiuni gresite, in timpul vietii.

— Dar daca se vor gandi mereu la moarte, nu le blocheaza asta posibilitatea de a fi fericiti?

— Eu nu spun sa te gandesti la moarte tot timpul incat sa nu mai ai timp sa traiesti. Vorbesc de faptul ca trebuie sa te gandes-ti ca tot ce faci, adica actiunile tale, sunt foarte importante si trebuie sa le faci ca si cum ai muri curand. Oamenii fac actiuni inconstiente pentru ca nu se gandesc la moartea lor. Un politician ia decizii gresite pentru ca nu se gandeste la moartea lui si la Dumnezeu.

Moartea trebuie vazuta ca ceva estetic. Trebuie sa vedeti in moarte o trecere care te duce in fata lui Dumnezeu.

Si nu trebuie ca moartea sa va ia fericirea. Trebuie sa va bucurati ca exista si da un farmec la tot ce ne inconjoara.

Fara moarte era haos. Totul este perfect asa cum este. Prin moarte si durere eu controlez lumea. Va dau suferinta cand gresiti si, prin moarte, va scot din cadru pentru ca trebuie sa se nasca altii. Daca nu va dau durere cand faceti rau, se mai speria cineva de mine? Veti face rau mereu. Trebuie sa intelegeti ca trebuie sa fiu rau cu cei care fac rau, altfel nu ar mai fi un echilibru in lume. Oamenii ar ucide alti oameni fara sa plateasca nimeni pentru faptele lor. De aceea, exista inchisorile.

— Dar durerea mortii, de ce exista? Putea sa existe decat moarte si atat. Fara durere.

— Intr-adevar, durere fizica exista. Dar nu puteam sa creez numai fericire. Tu daca ai fi Dumnezeu, pentru o zi, ai exclude durerea? Raspunsul tau va fi “nu”: fara durere viata nu ar fi ceva sfant. Ar fi doar o joaca. In durere viata prinde sens. Si plus de asta fara durere v-ati sinucide. De aceea am pus durerea mortii ca sa nu va sinucideti, ca sa va fie frica de durerea asta. Viata trebuie traita. La urma urmei, pentru asta am facut viata, pentru fericire. Daca te uiti in jur o sa vezi ca aveti de toate, dar nu va duce mintea sa le folositi. Nu inteleg cum pamantul sta necultivat si lumea nu are ce sa manance. E de mancare pentru toata lumea numai ca trebuie sa faceti ceva. Durerea are si ea farmecul ei, ca si moartea. Nimic nu era frumos fara durere si moarte.

Fara durere nu exista fericire. Universul este simetric. Bine —rau, lumina — intuneric, durere — fericire. Nu vei fi fericit niciodata daca nu te lupti si suferi pentru ceva. Cea mai mare durere poate fi cea mai mare fericire. Daca esti in durere, sau daca crezi ca esti in durere, transforma aceasta suferinta in putere si fericire. Forta de a o lua de la capat v-o luati din suferinta. Nici un moment de fericire nu are valoare daca nu este luat din suferinta. Invata-ti sa suferiti din fericire. Suferinta si fericirea sunt acelasi lucru. Nu exista om fericit fara sa fi trecut prin greutate. Cui nu i s-a dat sa sufere, acela nu a cunoscut adevarata fericire. Suferinta din jurul nostru face lumea eterna si frumoasa. Cine ar iubi o lume in care ar fi numai fericire? Nimeni. De ce? Pentru ca asa e frumos, sa suferi...pentru tot ce ai si tot ce iubesti. Viata devine frumoasa cand nu te mai sperii de suferinta. Viata devine viata cand devii bucuros sa intampini orice obstacol.

— De-abia acum inteleg...toate au un sens. Una fara alta nu ar functiona ca perfectiune. Viata fara moarte ar fi un haos. Nimeni nu ar mai avea sentimente fara moarte.

— Pai vezi...

— Totul este o iluzie, dar este o iluzie frumoasa.

— E frumos totul, de cum iesi pe strada...

— Dar, totusi durerea exista.

— Asta este farmecul : durerea. Suferinta infrumuseteza tot. Ce valoare are un lucru pentru care nu ai suferit? Numai lucrurile pentru care am suferit ne face sa ne indragostim de ele. Suferinta va atrage. Fara suferinta va plictisiti. Si cand nu suferiti, va creati singuri suferinta. Trebuie sa suferiti, dar la modul estetic, nu trebuie sa dramatizati si sa va ganditi la ceva in mod continuu. Invatati sa fiti fericiti in suferinta. Invatati sa zambiti si sa radeti fara motiv. Asta inseamna ca iubiti viata.

— Nu e nebunie sa zambesti fara motiv?

— Nu. Nebunie este sa nu mai zambesti deloc. Nebunie este sa nu mai vezi nimic sublim in creatie. Nebunie este sa traiesti numai pentru bani si avere. Nebunie este nu vezi frumusetea oamenilor din jurul tau. Nebunie este sa nu vezi imparatia lui Dumnezeu. Nebunie este sa nu iubesti acest pamant si oamenii de pe el. Nebunie este sa nu te iubesti pe tine insuti. Nebunie este sa nu iti iubesti sotia si familia. Nebunie este sa incepi sa le faci rau celor din jurul tau. Nebunie este tot ce nu e iubire. Nebunie este tot ce faci fara sa te opresti sa te gandesti la vietile celorlalti. Nebunie este tot ce nu constientizezi in acest moment. Nebunie este sa nu crezi in Dumnezeu. Te vei rataci. La final, tot la mine vei ajunge. Toti se cred nemuritori, dar in ultimile clipe de viata tot la mine se gandesc.

Durerea psihica teoretic nu exista. Durere psihica voi v-o creati si voi v-o imaginati. Durerea o creati singuri in mintea voastra. In creier nu exista durere. Gandurile dureroase pe care le puneti in minte va induce ideea de durere.

— Am inteles. Noi suferim de ceva ce nu exista. Noi ne imaginam durerea. Pur si simplu suferim fara sens.

— Voi cautati durerea. Din plictiseala. Nimic nu e mai periculos pentru om decat sa se plictiseasca. Din plictiseala au inceput toate razboaiele. Omul nu poate sa reziste sa ramana un minut singur. Cel mai greu lucru este sa-ti stapanesti propriile ganduri. Majoritatea alearga dupa suferinta numai ca sa se intample ceva in viata lor. Numai sa nu se instaleze plictiseala. Cand se plictiseste, omul se gandeste la viata lui si la existenta lui. Ii trebuie forta sa ai curajul sa te uiti in jurul tau si sa ai curajul sa te uiti in interiorul tau. Majoritatea pamantenilor au nevoie de psiholog. Ca sa nu gandeasca oamenii fug dupa suferinta ca sa aibe o preocupare.

— Si cum sa-i facem sa gandeasca inloc sa caute suferinta? Cum sa-i facem sa nu mai fuga de propria gandire spre suferinta?

— Ei trebuie sa creada ca exista Dumnezeu. Gandul la mine te poate salva. Oamenii innebunesc pentru ca nu cred in mine. Oamenii fac crime pentru ca nu cred in mine. Oamenii stau in suferinta pentru ca nu cred in mine. Si nu eu ii fac sa sufere. Singuri isi fac rau: gandul ca exist eu poate fi o alinare psihologica pentru orice om. Un om care crede in mine este mult mai stabil emotional. Crezand ca eu exist, omul nu va mai rataci in suferinta, fugind dupa himere. Devii matur cand crezi in Dumnezeu. Ratacesti cand nu vrei sa gasesti in mine alinarea si raspunsul la tot ce este in jurul tau. Omul rataceste in disperare fara ideea de Dumnezeu.

— Da. Creierul este un aparat periculos. Creierul controleaza tot si daca nu iti poti stapani sentimentele si gandurile, te poate distruge. Propriile emotii sunt destructive daca le lasam sa ne controleze. Multi traiesc in suferinta toata viata, traiesc intr-o depresie inconstienta in mod continuu. Nici ei nu mai stiu de ce sunt suparati. Acesti oameni isi induc propria suparare pentru a-si alunga plictiseala. Unii fara sa fie suparati nu pot trai.

— Pai, ti-am zis, fara mine vor cauta ceva toata viata. Nici nu au ce sa gaseasca. Eu sunt raspunsul la tot ce este pe pamant. Eu am creat pamantul si soarele.

— Cum se poate rezolva aceasta problema?

— Ei trebuie sa inveti sa-si stapaneasca propriile ganduri. Gandirea lor ii distruge. Ei se lasa condusi de propriile ganduri. Si nici nu-si dau seama ca sunt condusi de propriile convingeri implantate in trecut. Daca le zici, nici macar nu realizeaza. Ei vor face ce au facut mereu. Nu vor sa se schimbe.

Si toate se intampla asa pentru ca ei nu cred in mine. Si daca nu cred in mine, ei nu cred in nimic. Nu cred in moarte, nu cred in frumusetea vietii. Ratacesc fara sa stie. Oamenii care cred in Dumnezeu realizeaza ceva pe pamant. Daca vor continua fara mine, intr-o zi, se vor trezi in singuratatea plini de durere, pentru ca daca nu crezut in mine toata viata este greu sa crezi dintr-odata. Si singuratatea fara mine e grea. Ei oricum, pe parcursul vietii, se simt singuri , de aceea fug dupa ceilalti oameni. Fara Dumnezeu, singuratatea te va ingrozi. Fara mine, moartea te va ingrozi. Fara mine, despartire de o persoana iubita te va ingrozi.

Oamenii dramatizeaza viata pentru ca nu cred in Dumnezeu. Omul nu poate fi fericit decat daca crede ca eu exist. Altfel, va rataci fara un punct de sprjin. Fara mine, omul este in ceata. Eu

— Boala de ce exista?

— Boala era necesara si ea. Boala este consecinta pacatelor, este consecinta inconstientei voastre. Nu-mi plac oamenii care actioneaza inconstient. Fara sa se gandeasca la ceilalti. Ai vazut vreun om bun si constient de sine si cu credinta in mine sa fie bolnav? Boala este consecinta caracterului care il ai. Daca esti un om care mereu ai tinut ura in tine, te imbolnavesti. Poti spune ca nu ai facut nici un rau, si chiar daca nu ai facut nici un rau, dar ai tinut ura in tine, te vei imbolnavi. Sunt oameni care nu avut nici o boala pana la 80 de ani, dar nu au tinut ura in ei.

Boala si accidente ti se da cand nu iubesti viata.

— Dar copiii de ce se imbolnavesc?

— Natura mai face erori. Si nu pot sa le repar pe toate. Se prind astia ca exist. Mai fac si minuni, dar nu mereu. Unde cred eu ca se cuvine si unde vad credinta. E periculos sa se afle ca exist ti-am spus. Si daca se afla, lumea va astepta mereu sa repar eu tot. Dar pentru boala exista doctori. Ti-am zis, este periculos sa se afle ca exist.

Bolile copiilor sunt uneori consecintele caracterului parintilor. Le dau parintilor copiii pe care ii merita. Depinde ce decid eu.

Totul are un sens. Fara boala nimic nu avea farmec. Daca nimeni nu era bolnav mai apreciati voi viata? Daca nu existau spitale si suferinta mai deveneati voi buni daca nu vedeati suferinta altora? Totul are un sens. Trebuie sa intelegeti ca viata este importanta.

Viata trebuia sa fie sacra si trebuie sa considerate trupul vostru ceva sacru. Daca trupul era nemuritor, nu exista moarte si deci nu a-ti fi apreciat propriul trup. Au legatura toate. Daca nu aveti grija de trupul vostru inseamna ca nu apreciati viata.

Considerati fiecare moment din viata voastra important si veti trai mult.

Ca sa fiti sanatosi trebuie sa nu mai tineti in voi ura si rautate, sa nu mai tineti mintea in tensiune inutila ci trebuie sa va oferiti pace sufleteasca voua si celor din jur. Sunt oameni care nu avut nici o boala pe pamant si nu au fost cine stie ce credinciosi, dar mi-am dat seama ca au credinta in mine doar fiindca au fost niste oameni buni. Toti oamenii cu suflet bun cred in mine. Daca nu ar crede ca exist, nu ar avea un suflet bun.

— Ai spus ca toate au o legatura. Adica?

— Pai toate au o legatura. Moartea, iubirea, boala. Totul arata perfect. Iti poti imagina viata altfel?

— In ansamblu, pare perfect. De ce vrei credinta de la noi? Vrei neaparata sa credem in tine?

— Da. Fara credinta in mine, veti face rau constient sau inconstient. E de ajuns sa te uiti ce fac oamenii in acest moment. Fara credinta in mine, actiunile voastre vor fi rele sau nepasatoare. Credinta nu este pentru mine, ci pentru voi. Numai gandul ca exist va face sa fiti mai umani. De aceea vreau sa credeti in mine. Stiu ca pare o dorinta absurda si demodata sa credeti in mine, dar trebuie pentru ca fara ideea ca exist, veti fi rai cu voi insiva si cu ceilalti oameni. Sunt oameni care desi cred in mine tot nu sunt oameni asa buni cu ceilalti oameni. Asta inseamna ca nu cred indeajuns. Eu nu vreau sa crezi in mine, iar actiunile tale sa fie rele. Un om care crede cu adevarat in mine este bun cu ceilalti oameni. Asta inseamna credinta in mine: sa fi un om bun cu ceilalti oameni. Sa nu tii in tine ura fata de ceilalti. Ura nu aduce nimic bun. Trebuie sa-i ridicati pe cei cazuti sau rataciti. Daca credeti in mine, deveniti oameni adevarati.

— De-abia acum inteleg ce inseamna credinta...sa fi un om bun. Eu am crezut ca vrei tu asa credinta... ca o forma de egoism.

— Trebuie sa actionezi mereu cu idei de Dumnezeu in minte. Trebuie sa fii constienti ca exist si stiu tot ce faceti. Va stiu dupa nume, pe fiecare in parte.

Fara mine nu exista nimic. Daca nu credeti in mine, va pierdeti. Credinta este criteriul dupa care va ajut eu. Undeva vad credinta si un om sfant ajut. Dar unde nu vad nimic, las lucrurile la intamplare si se poate intampla orice. Sunteti multi pe pamant si nu pot sa va ajut pe toti in egala masura. Va ajut in functie de cat credeti in mine. Eu dau viata si eu iau viata. Doar eu pot salva un om de la moarte si doar eu dau moarte.

— Deci credinta, ne poate salva de orice?

— Da. Eu stiu tot. Eu va salvez zilnic, pe fiecare in parte, de la cate ceva. Zilnic iau decizii in locul vostru, pentru ca voi nu stiti ce va urma. Eu stiu. Ce trebuie sa stiti este ca eu sunt la fel ca voi: nu aveam cum sa creez ceva ce nu sunt eu. Iau decizii dupa cum imi place, la fel ca voi. Si ma uit la voi si dupa felul in care sunteti, decid ce se va intampla cu voi. Dar ma uit la alegerile voastre si va las sa alegeti, iau eu mai modific din cand in cand.

Eu va pot salva de la orice. Oamenii nu inteleg ca eu sunt o prezenta aflata peste tot, sunt chiar in mintea lor mereu. Daca ma chemi vin in fractiune de secunda. Dar greseala oamenilor este ca ei nu se gandesc sa ma cheme. Cand sunt chemat cu credinta, ajut.

— Sa inteleg ca esti o prezenta atotstiutoare....

— Da, sunt chiar in mintile voastre. Pot sa iau decizii in locul vostru.

— Bisericile tu le-ai construit? Biserica din coltul strazii este a ta?

— Da. Bisericile sunt ale mele. Bisericile mentin credinta pe pamant. Ele exprima ideea de bine in mintea oamenilor. Fara Bisericile, care stau in strada, va impuscati intre voi, va apucati sa scoateti armele.

Bisericile mentin ideea de bine in mintea voastra. Ele trebuia sa existe, ca un simbol al faptului ca exist. Copiii trebuie sa creasca cu ideea de bine in minte, in jurul Bisericilor unde copilaresc, si asa toata lumea devine mai credincioasa. Credinta o puteti invata de la copii. Credinta o veti gasi in privirea lor mereu pierduta.

Bisericile mentin ideea de bine pe pamant. Imagineaza-ti cum era lumea acum 2-3000 de ani. Erau numai razboaie. Oamenii nu aveau asa adanc implementata ideea de bine in mintea lor si faceau rau.

— Este adevarat ca ai distrus lumea cum spune in Biblie?

— Da. Dar cred ca am facut o greseala. Asa este creierul vostru. Mi-am dat seama ca nu au cum sa creada toti in mine si mereu vor fi oameni care vor actiona gresit. Pana la urma asa am creat eu lumea si chiar pot modifica comportamentul oamenilor, dar nu vreau. Voi trebuie sa alegeti ca sa deveniti niste individualitati, oameni care evolueaza.

Si eu evoluez odata cu voi. Sunt greseli pe care le regret. Dar este lumea mea si fac ce vreau. Eu incerc sa fac dreptate intre oameni. Aici totul este sfant. Pentru tot ce faci trebuie sa platesti. Eu asigur dreptatea si ordinea. Eu pedepsesc si eu iert. Eu incerc sa fiu cat mai corect, dar mai gresesc uneori.

— Tu faci greseli?

— Da. Si eu evoluez ca si voi. Ma descopar prin voi. Imi plac ideile voastre. Imi plac si ideile tale. Esti comic. Am invatat ceva de la tine. Pana sa existi tu eu luam opera mea prea in serios, dar imi dau seama ca totul este de fapt o creatie si nu trebuie sa va judec asa mult. Creierul pana la urma tot eu l-am creat, puteam sa va fac perfecti. Dar v-am facut fiinte capabile sa aleaga. Iar cei care fac rau mi-am dat seama ca nu au minte prea multa. Nu-i ajuta creierul prea mult. Nu au educatie. Asta este. Asta nu inseamna ca-i iert pe toti. Cei care fac rau stiu foarte bine ce fac si este scris in legea firii omenesti ca nu ai voie sa faci rau. Cel care ucide stie ca nu este ceva permis. Dar nebunia il duce la crima. De fapt necredinta in mine il duce la crima.

— Ierti si criminali?

— Asta nu pot sa-ti spun, fiule. Eu fac ce vreau. Atat pot sa-ti spun.

— Fiule? Stiam ca doar Iisus este fiul tau.

— Cu totii sunteti fiii mei. Nu doar Iisus. Fiecare om care il in-talnesti este fiul meu.

— Care este scopul suprem? Cum ar trebui sa fim?

— Scopul suprem este sa va ajutati intre voi. Sa nu mai fiti rai cu ceilalti oameni. Scopul final este sa deveniti niste oameni de caracter. Scopul este sa deveniti niste oameni buni. De aceea va trec prin situatii grele, ca sa deveniti oameni. Atata timp cat continuati sa fiti rai nu-mi va place. Trebuie sa fiti constienti de tot ce faceti. Nu-mi plac oamenii inconstienti. Nu exista un scop suprem, scopul este sa fiti fericiti.

— Ce urmaresti de fapt la fiecare dintre noi? Cum ne ajuti?

— Eu ma uit mereu in adancul sufletului si va ajut sa obtineti exact ceea ce va doriti.

— Deci, tu te uiti in fiecare creier si pe urma ne ajuti sa devenim ce vrem noi cel mai mult?

— Da. Ceea ce tii tu in minte cel mai mult ti se va da sa traiesti. Nu ati observat ca printr-un miracol de fapt ati ajuns unde v-ati dorit? Eu am facut asta. Dar deciziile au fost ale voastre. Daca nu iti doreai asa mult, probabil nu ajungeai sa devii cine iti doresti.

— Am inteles. Deci tu ne ajuti mereu. Fara sa stim. Si tii cont de ce ne dorim.

— Da. Dar trebuie sa-ti doresti ceva foarte mult. Nu trebuie sa aveti simple dorinte, ci trebuie sa actionati in directia care vreti sa o urmati. Va ajut numai daca vreti ceva cu adevarat.

— Si cum ne ajuti?

— Aranjez intamplarile din viata ta in asa fel incat sa obtii ceea ce iti doresti. Eu pot sa fac orice cu voi. Pot sa schimb toate actiunile oamenilor dintr-un oras. Pot sa va schimb gandurile. Pot sa va fac sa faceti altceva decat doreati sa faceti. Dar fac asta incat voi sa nu va dati seama. Creez coincidente. Vei intalni aparent intamplator chiar omul potrivit. Vei nimeri exact la locul potrivit. Pot sa aranjez totul. Eu stiu tot ce este in creierul vostru si pot face orice. Totul depinde de ce vreti sa realizati voi. Cat de mult va doriti ma face sa-mi dau seama daca meritati un lucru sau nu.

Dar v-am spus: trebuie sa actionati in directia care vreti. Altfel, nu va ajut. Trebuie sa para ca voi faceti, nu vreau sa observati ca

modific eu ceva.

— Dar mie imi pare ca am trecut numai prin rau si nu am obtinut mai nimic...Viata mea a fost un esec.

— Ai obtinut: acum vorbești cu mine. Asta am urmarit ca vrei in adancul sufletului. Te-am pregatit sa vorbești cu mine, de aceea te-am trecut prin rau.

— Deci ne treci prin rau special, ca sa ne pregatesti pentru un lucru?

— Da. Va trec prin rau ca sa invatati. Numai suferinta va invata. Sunteti frumosi numai in suferinta. Ce mister ai avea daca ai fi mereu fericit? Suferinta te face om.

— Deci tu ne ajuti dandu-ne suferinta?

— Da. Asta este singurul mod de a invata. Uneori va tin in suferinta putin, alteori ani de zile pentru a va invata sa traiti. Uneori este nevoie de ani de zile ca sa va invat ceva. Depinde de ce vreti sa faceti.

— Deci tu dai suferinta mereu sau doar cand vrei sa ne inveti ceva?

— Cea mai mare suferinta o provocati voi insisi. Eu va ajut, dar atata timp cat nu se observa. Dar daca nu vreti sa invatati din intamplarile pe care vi le trimit, nu va mai invat nimic. Va las in voia sortii. Eu va ajut cu conditia sa vreti sa va ajutati singuri. Eu va protejiez pe drum si va arat drumul mai departe prin semne. Nu pot sa apar in mod direct. Ar fi haos. Tineti mintea deschisa si va voi invata mereu.

Trebuie sa intelegeti un lucru: fara mine sunteti nimic. Voi existati atata timp cat exist eu.

— Iubirea ce este? De ce exista iubirea?

— Iubirea va tine intr-o iluzie pana la moarte. Trebuia sa fac ceva care sa va tina intr-o continuu iluzie. Iubirea este forta care va da senzatia ca exista un sens. Iubirea asigura continuitatea lumii pe pamant. Frumusetea femeii va tine intr-o vraja pentru totdeauna. Femeia este special creata pentru asta.

V-am facut ca sa va simtiti atrasi unii de altii. Iubirea exista mereu in mintea voastra, prin faptul ca sunteti atrasi de alti oameni. Sunteti atrasi de misterul altor oameni. Faptul ca sunteti aruncati in necunoscut, pe o planeta care se invarte va face sa cautati alti oameni. Asa am gandit eu lumea: sa va fac sa va cautati unii pe altii, sa fiti impreuna.

Iubirea dintre femeie si barbat este aceasta teama de necunoscut. Cand iubesti, ai senzatia ca esti pentru totdeauna cu cineva. Dincolo de moarte.

Trebuia sa dau un farmec lumii si am pus iubirea. Trebuia o magie. Se observa ca magia iubirii este in aer tot timpul. Si in mintea voastra. Nimeni nu trebuie sa banuie nimic.

— Si de ce ai pus aceasta magie? Nu trebuie ca nimeni sa-si dea seama ca exista exact in acest moment?

— Dimpotriva, iubirea va face mai constienti de voi. Iubirea va trezeste din somn. Este permis sa va dati seama ca existati chiar acum. Nu am pus aceasta iluzie ca sa va distrag gandirea, dimpotriva, iubirea este o sursa de constiinta. Am pus iubirea ca sa existe ceva frumos pe pamant, ceva magic. Voi faceti din ea o sursa de suferinta pentru ca nu intelegeti iubirea. Cand suferi din cauza ei, iubirea nu mai este frumoasa.

— Si ar fi asa periculos sa-ti dai seama ca existi?

— Poti sa-ti dai seama ca existi, poti sa si iubesti in acelasi timp.

Daca iti dai seama ca existi, trebuie sa tii asta pentru tine. Daca toata lumea si-ar da seama ca exista, nimeni nu ar mai muncii, toata lumea ar fi in haos. Trebuie sa-si dea seama numai cei care pot trai mai departe cu acest adevar. Trebuie sa poti zambi din nou, chiar daca stii totul.

— Deci, numai cel care poate trai cu acest adevar are acces la dezvaluirea intregii iluzii?

— De fapt, e real. Trebuie inveti sa fi fericit cu acest adevar si nu trebuie sa-l spui la nimeni.

— Deci, nimeni nu trebuie sa banuie nimic: iubirea ii tine intr-o “vraja” pana la moarte.

— Si dincolo de moarte. Ii tine intr-o iluzie pentru totdeauna. Trebuie facut ceva puternic pentru a fi posibila viata.

Voi cat sunteti tineri suferiti din dragoste. Cat sunteti tineri, neavand minte multa suferiti, dar din iubire nu trebuie facut o suferinta. Cu timpul, dupa ce va loviti de probleme si obstacole, va maturizati si vedeti iubirea mai cu calm. Asa trebuie tratata problema iubirii: cu calm. Nu trebuie sa suferiti din dragoste.

Suferind in dragoste va pierdeti puterea de a gandi si de a actiona. Ramaneti blocati. Dragoste devine o iluzie in suferinta. Dragostea este un adevar numai cand devii constient de ea. Daca nu o contientizezi in mintea ta, iubirea iti poate face rau.

Unii oameni isi cauta dragostea toata viata. Ei nu stiu ca ea este o stare mentala, creata de propriul creier. Dragostea nu se cauta, se traieste. Femei sa iubesti sunt peste pretutindeni.

Barbati sunt pretutindeni. Problema omului este ca el cauta in iubire un sentiment spiritual absolut. Secretul este ca poti sa induci tu fiintei iubite sa aibe si ea un sentiment spiritual absolut. Poti, prin iubire, sa-i dai starea ta mentala.

— E complicata iubirea. Si nimeni nu se prinde ca exista?

— Nimeni. Nici macar dupa moarte. Iubirea este facuta sa va tina intr-o iluzie pentru totdeauna. Nici dupa moarte nu va dati seama de aceasta iluzie. O sa iubiti mereu.

— Ingrozitor. Si daca le spun?

— Tot nu se prind. Ei nu inteleg ce nu constientizeaza. Vor continua sa traiasca cum au trait si pana acum. Iubirea inceteaza sa devina o iluzie daca iti dai seama ca este o iluzie. Daca iti dai seama ca ai mintea acaparata atunci cand iubesti, iluzia inceteaza. Iubirea este o iluzie daca iti provoaca durere si iti acapareaza gandirea. Daca devii constient de ea, iubirea devine o realitate, nu o iluzie.

— De fapt, ce e iubirea?

— Este cautarea divinului in alta persoana. Omul cauta mereu divinul. V-am facut sa fiti curiosi unii fata de ceilalti.

— Casatoria este adevarata?

— Da. Va uniti pentru totdeauna in fata mea. Eu am puterea sa va fac sa va intalniti dupa moarte. Casatoria poate fi pentru totdeauna. Eu tin cont de ce iubiti fiecare in parte. Si o sa va intalniti cu ceea ce iubiti. Casatoria este pentru totdeauna daca exista iubire. Casatoria este un ritual care va da sentimentul sfant al iubirii in fata mea si va da mai multa responsabilitatea fata de copiii care o sa-i aveti. Trebuia sa existe un ritual al unirii a doua fiinte.

— Si daca in timpul vietii nu alege dragoste ci o casatorie din interes te mai intalnesti cu persoana iubita?

— Nu-ti spun, dar sa stii ca cealalta persoana o sa fie ocupata cu altcineva.

— Deci, reintalnirea este posibila numai prin tine? Altfel moarte ne distruge de tot?

— Da. Iubirea devine puternica numai in fata mea. Acum, daca nu te casatoresti, asta nu inseamna ca nu ma exista iubire. Casatoria ramne doar un ritual.

Orice iubire este ceva sfant in fata mea. Si oricare doi indragostiti cred in Dumnezeu. Doi oameni care se iubesc adevarat cred in Dumnezeu.

— Deci casatoria nu este neaparat necesara. Trebuie sa fie decat iubire. Dar ce vrei ca femeia sa aiba un singur barbat si babatul o singura femeie?

— Da. Casatoria nu este neaparat necesara. Vreau ca barbatul sa iubeasca o singura femeie si femeia un singur barbat pentru ca va veti intalni dupa moarte. Daca barbatul iubeste mai multe femei si invers femeia mai multi barbati, cum o sa aleg eu cu cine o sa va intalniti dupa moarte? Si plus de asta, ce o sa invete copiii de a voi? De aceea am creat boala numita hiv. Ca sa va potoliti. Trebuia sa pun o boala dura, ingrozitoare, incurabila, ca sa va dau constiinta iubirii.

— Deci hiv-u este pus special de tine, ca sa pastrezi o ordine a iubirii pe pamant?

— Da. Sa nu iubesti inseamna un pacat. Sa nu iubesti o singura femeie sau un singur barbat inseamna un pacat. Chiar daca nu ti-ai gasit iubirea inca trebuie sa porti iubire in tine, trebuie sa

crezi intr-o iubire eterna.

— Daca iubirea ne tine in aceasta iluzie pana la moarte, cand o sa ne dam seama ca existam, cand devenim constienti de noi? Daca suntem pierduti in iubire cum o sa devenim constienti de actiunile noastre?

— Pai aici este secretul: deveniti constienti de actiunile voastre numai daca credeti ca exista un Dumnezeu. Majoritatea stau pierduti in iubire si uita de mine. Daca uiti ca exist un Dumnezeu, vei actiona inconstient.

— Si daca cineva, dandu-si seama de iluzie, nu mai poate iubi?

— Toti iubesc. Nu permit asa ceva. Toti, chiar daca cineva nu mai iubeste momentan, tot are speranta iubirii. Ei se indragostesc mereu. Nu ramane nimeni care sa nu iubeasca, se vor amagi cu suferinta iubirii si tot vor avea mintea preocupata cu asta. Si pe patul de moarte ei cred in iubire, intr-o iubire eterna.

— Care este secretul sa tii sentimentul de iubire sub control?

— Sa-ti observi propriul creier. Sa observi cum sentimentul iubirii iti trece prin creier. Ai tunci putere sa-l poti oprii sau nu. Trebuie sa gaseti puterea din tine care poate sa induca ganduri propriului creier. Oamenii zac intr-o iubire nefericita ani de zile sau toata viata neputand sa-si induca in propriul creier gandul sa nu mai iubeasca. Creierul are puterea sa opreasca iubirea pentru alt om, daca noi il setam sa fac asta. Totul depinde de ce iti repeti in minte, in sinea ta.

Iubirea poate fi controlata ca sa nu mai suferi. Te poti dedubla de tine insuti. Te poti vedea in doua persoane: unul care iubeste, altul care nu mai iubeste. Si asa, iti alegi ce persoana vrei sa fi.

— Totul e perfect.

— Da. Nu e bine ca cineva sa devina perfect constient ca exista. Trebuie sa pluteasca un mister peste tot. Trebuie sa fie un mister in aer. Nimeni nu trebuie sa banuie nimic. Totul trebuia sa fie perfect: o planeta in infinit care se invarte — fara sa stiti unde sunteti. Totul a fost calculat de la inceput. Trebuia sa va invalui in necunoscut.

— Si moartea pusa ca misterul suprem.

— Vezi ca te-ai prins.

— Cred ca ar trebuie sa le spunem tot...Nu e corect. Vor trai o eroare.

— Nu. Ei trebuie sa-si traiasca viata, sa faca copii si sa duca lumea mai departe. Cine isi va da seama, isi va da seama. Fiecare om trebuie sa-si dea seama ca exist si ca trebuie sa devina constient. Daca le spui, le spui degeaba tot nu vor intelege. Ei trebuie sa devina constienti din proprie vointa. Niciun om nu poate fi schimbat de alt om daca nu vrea sa se schimbe el insusi. Dar tu ce faci acolo?

— Notez tot ce zici.

— Sper ca nu publici asta.

— Nu acum. O sa apara dupa moarte...

— Nu prea sunt de acord.

— Mai vorbim. Tu ai grija de noi in fiecare secunda?

— Fara mine erai mort demult. Era sa te calce masina de cateva ori. Eu te-am oprit la timp. Era sa mori de multe ori. Eu am grija de voi. Eu stiu ce gandesc toti oamenii care traiesc sau au murit, in fiecare secunda. De aceea, zilnic va urmaresc ca sa va salvez.

— Da. Imi amintesc. Odata am simtit o forta in creier care m-a oprit la timp.

— De multe ori am intevenit cu mult inainte sa ti se intample ceva. Inainte ca tu sa observi. Aranjez intamplarile in asa fel incat sa te evite pericolul. Asta daca vreau.

— Pai de unde stii ce o sa se intample in viitor?

— Pai eu stiu tot ce se intampla in toate creierele. Va stiu toate gandurile. Deci stiu tot ce vreti sa faceti in viitor. Deci stiu tot.

— Am inteles. De abia acum inteleg de unde stii tu viitorul.

— Deci noi fara tine murim de tot?

— Da. Eu tin tot sub control. Doar nu credeai ca viata a aparut din senin? E prea mare coincidenta. Soarele este facut special pentru voi. Razele lui incalzeste pamantul si asa energia lui face plantele sa creasca. Temperatura pe pamant permite viata voastra—alta mare coincidenta. Am creat special animale ca sa va hraniti — alta coincidenta. Aveti bauturi ca sa va ametiti si sa va simtiti bine. Am creat muzica tot ca sa va simtiti bine. Totul e perfect. Si unii inca mai cred ca nu exist.

— Asa e. Totul e perfect.

— Tu nu ai cum sa mori niciodata?

— Nu. Eu sunt energie. De fapt, sunt ce vreau. Pot sa ma transform in orice om si sa umblu pe pamant.

— Eu cred ca exista forte mai mari decat tine. Eu cred ca si tu esti o creatie. Cred ca si tu esti controlat de altcineva. Nu pot sa concept ca tu existi fara sa te fi creat nimeni. Nu inteleg practic cine ne-a creat pe toti. Cine a creat zeii? Cum de ne-am trezit toti aici? Vom stii vreodata totul?

Care este forta principala? Si daca exista, cine a creat-o? Cine l-a creat pe acela care te-a creat pe tine? Si cine l-a creat pe acela care a creat tot? Gandirea mea aici se intrerupe. Nu mai inteleg nimic.

— Iar nu pot sa-ti raspund. Vei intelege totul. Candva. Intr-o zi, o sa intelegi.

— De ce ne acorzi atentie fiecaruia in parte? Am observat ca daca te chem, tu chiar vii.

— Pai asa ar trebui. Nu am facut oamenii ca sa-mi bat joc de ei. Fiecare in parte este analizat in timpul vietii. Am grija de toti care fac bine. Orice om este filmat de dimineata pana seara. Si la sfarsit ti se va da filmul, ca sa vezi ce fel de om ai fost. Imi plac oamenii divini, care au un suflet bun. La urma urmei, de asta am facut lumea, ca sa va bucurati si voi de ea. Daca esti rau, iti irosesti viata. Daca esti rau stiu si eu sa-mi bat si eu joc. Toti cei rai vor primi raul inapoi. Va acord atentie in fiecare secunda.

— Gandirea noastra nu se distruge niciodata?

— Nu. Gandirea iti ramane. Pentru totdeauna. Din moment ce tu parasesti trupul, vei ramane etern. Vei ramane o energie. Toate cunostintele voastre acumulate in timpul vietii vor ramane in mintea voastra. Daca inveti o limba straina vei sti sa o vorbesti si dupa moarte. Vei fi exact cum esti tu acum. De aceea este important sa inveti inconstinuu in timpul vietii ca sa ai un suflet cat mai frumos aici. Fiecare om are o individualitate.

— Ingerii exista?

— Da. Ei ma ajuta pe mine, ca sa am grija de voi.

— Este adevarat ce se spune ca trebuie ne fie teama de tine?

— Nu trebuie sa-ti fie frica de mine. Trebuie doar sa fi constient ca exist. Am spus asa in Biblie pentru ca celor rai sa le fie frica de mine ca sa fie mai buni. Am spus-o doar ca un avertisment pentru cei ce nu cred in mine, penru cei ce fac rau. Daca esti un om care face rau celorlalti, ar trebuie sa-ti fie frica de mine. Nu uit nimic. Sunt ingrozitor.

— Inteleg.

— Nu este adevarat ca trebuie sa-ti fie frica de mine daca faci bine mereu. Nu are rost sa-ti mai fie frica daca ai constiinta curata. Oricum stiu tot.

Acum trebuie sa plec. Vorbim in alta seara.

A doua intalnire

— De unde stiu ca tu nu esti Diavolul deghizat, si nu Dumnezeu? Daca esti insusi Diavolul?

— Eu sunt Dumnezeu. Daca as fi Diavolul nu ar trebui sa te intereseze asta. Daca exista Diavolul inseamna ca exista si Dumnezeu. Ceea ce ar trebuie sa-ti dea de gandit este numai faptul ca daca sunt aici inseamna ca exista o forta superioara in univers. Atata timp cat o forta superioara sta in fata ta este de ajuns ca stii ca exista o forta superioara.

— Deci exista o salvare a noastra dupa moarte?

— Da. Cand muriti, veti pluti in mainile mele, in forta mea. Cand mori, tu nu mai ai nici o forta asupra ta. Sufletul tau imi va apartine mie.

— Deci o sa faci ce vrei cu noi?

— Nici chiar asa. Ma gandesc ce iti place tie si te duc acolo unde ti-ar placea. Si dincolo este o lume. Scopul este sa ramanem prieteni.

— De ce ai acceptat sa vorbim?

— Pai mi-am dat seama ca te-ai prins ca exist. Si era normal sa-ti confirm ca exist. Nu puteam sa nu-ti spun, nu era corect fata

de tine. Daca nu iti dadeai seama ca exist, nu veneam. Ti-ai dat seama ca stiu tot ce gandesti. De fapt, tot eu ti-am spus si asta, dar nu in mod direct, dar te-ai prins.

— De ce suntem diferiti? De ce oamenii gandesc si arata diferit?

— Pentru asa era normal sa fie. Asa e frumos. Esti unic. Nu a fost niciodata cineva la fel ca tine. Si nici nu va fi.

— Cum comunici cu oamenii? Cum le influentezi mintea ? Poti sa-i obligi sa faca alte alegeri decat cele pe care le vor?

— Pot sa-i fortez sa faca ce alegeri vreau eu. Ai uitat ca eu am pus planetele in aer. Am o forta foarte mare. Pot sa te ridic la 5000 de metri inaltime de pamant in fractiune secunda. Dar eu actionez asupra voastra altfel. Nu trebuie sa se prinda nimeni de ce fac eu cu voi. Totul trebuie sa para pura intamplare sau coincidenta, cum vrei sa-i spui. Nu trebuie sa-si dea nimeni seama. Trebuie sa intelegi ca fac ce vreau.

— Cum comunici cu mintea noastra?

— Prin electricitatea sau unde radio cum vrei sa-i spui. In aer este un curent electric care nu il simtiti voi. Acest curent electric intra si in creierul oamenilor. Asa cum intra undele electromagnetice de la telefonul mobil prin zidurile cladirilor. Energia universala din aer este mereu in creierul tuturor oamenilor si asa pot sa fac ce vreau eu. Asa pot sa intru in mintea voastra. Asa stiu tot. Toti sunteti intr-un camp electronic universal. Nu puteti iesi de aici. Nu aveti cum sa-mi ascundeti nimic. Stiu tot.

— De ce vrei sa stii tot?

— Pai fara mine sunteti nimic. Trebuie sa stiu ce este in sufletul vostru ca sa va pot ajuta. Eu pot sa va ajut sa reusiti. Asta numai daca sunteti interesati sa infaptuiti binele.

Plus de asta trebuie sa stiu tot ca sa va protejez de pericol. Fara mine erai mort demult, ti-am mai spus. Si plus de asta trebuie sa inregistrez tot ce faceti rau ca sa va arat la sfarsit. Nu e frumos sa tii ura in tine sau sa faci rau. Nu e omenesc sa faci rau celorlalti. Cei care vor face rau vor fi pedepsiti.

— Dar cum se face ca ii ajuti pe toti? Cum te impartii la toti?

— Pai eu pot sa fiu in acelasi timp in mai multe locuri. Pot sa vorbesc cu toti oamenii de pe pamant in acelasi timp. Eu sunt in mintea fiecarui om.

— Deci tu ai putea sa actionezi in mintea fiecarui om in secunda asta? Deci tu acum esti si in alta parte?

— Da. Sunt in mai multe parti. Sunt pretutindeni.

— E tare. Exista o “roata a vietii”? Sau Karma, cum i se spune...

— Da. Tot ce faci se va oglindi in viata ta. Mai devreme sau mai tarziu. Dar nimeni nu observa ca exista o roata a vietii pentru ca eu reglez bine si raul nu neaparat in imediat, pot sa-l reglez si dupa 10 ani sau dupa moarte. Depinde de om. Intai te las sa vad cat rau sau bine poti sa faci.

— Celor rai le dai durere ?

— Ei se fac singuri nefericiti prin modul lor de gandire. Ei sunt nefericiti pentru ca nu se gandesc ca exist eu. M-ai intrebat daca celor rai le dau rau. Raspunsul meu este da. Sunt foarte strict. Cine nu respecta cele 10 porunci, va fi pedepsit. O sa crezi ca si eu sunt rau, dar vreau doar sa fie dreptate. Ca lumea sa fie sau sa incerce sa fie corecta si dreapta trebuiau puse niste legi aspre. Omul tinde mereu sa fie rau. Omul fara legi, ori legile divine ori legile din societate, devine periculos. Omul fara Biserica si fara politie devine periculos.

Fara ideea ca Dumnezeu exista, omul face actiuni rele.

Daca nu pedepsesc inseamna ca nu sunt drept. De multe ori iert, dar nu pot sa iert mereu.

Dar sunt unii care oricata suferinta le-as da tot rai raman. Asta-i omul. Eu trebuie sa-i fac fiinte bune pentru a-i primi la mine. Nu pot sa bag un criminal in aceeasi incapere cu un om bun. Multi constientizeaza ca exist de abia in fata mortii.

Am dat oamenilor lacrimi sa planga si rasul ca sa rada. Dar le-am dat lacrimi ca sa planga de fericire, nu sa planga de durere.

— De ce dai suferinta si celor buni?

— Nu ai observat ca oamenii care au un suflet bun nu se imbolnavesc niciodata? Pana si moartea lor este fara durere. Suferinta le este data doar pentru a-i face mai buni si a le da mai multa minte. Vreau sa-i invat sa fie si mai buni. Ei nu sunt asa de buni. Le dau suferinta ca sa-i fac sa vada ca inca gresesc. Le dau suferinta ca sa le deschid ochii si sa-i fac mai destepti si mai frumosi. Ochii nu sunt frumosi decat daca trec prin suferinta. La fel si inima. Devine mai buna dupa ce trece prin suferinta.

— Vrei sa spui ca obstacolele din calea noastra ne formeaza ca oameni?

— Da. Obstacolele va forteaza mintea sa ganditi. Fara obstacole nu va puteti crea un suflet. Deveniti oameni numai prin experienta vietii. Daca nu va loveati de rau, ramaneati niste simple marionete care nu gandesc.

Raul educa. Suferinta educa. Orice obstacol va invata si va da mintea necesara pentru a ajunge unde va imaginati ca vreti sa ajungeti. Numai suferinta va da minte. Ar trebui sa iubiti suferinta.

— De ce trebuie sa obtinem ce vrem prin propriile forte?

— Asa va descoperiti caracterul si asa deveniti oameni adeva-
rati. Numai daca treceti prin dificultati deveniti oameni care in-
teleg viata. Numai dupa ce treci prin suferinta devii ceva cu ade-
varat, devii mai umil. Creierul este ca o foaie alba de hartie la
nastere. Trebuie sa pui pe el informatie si trebuie sa devii o fi-
inta echilibrata. Asta e farmecul jocului. Fiecare se descurca
cum poate. Munca este o preocupare pentru voi. Daca faceam lu-
mea fara munca ce se intampla? Din plictiseala, va apucati de
razboaie. Asa v-am dat o preocupare. Munca va preseaza sa nu
ganditi prea mult. Cand gandesti prea mult intri la idei. Ce
faceati cu tot timpul zilnic daca nu va dadeam munca?

— Dar preocuparea asta nu ne limiteaza gandirea? Daca mun-
cesti cand mai ai timp sa gandesti?

— Nici nu-i bine sa gandesti prea mult. De viata trebuie sa te
mai si bucuri. Prea multa minte strica, zicea cineva.

— De ce vrei sa pretuim lumea din jurul nostru? Se vede clar
ca numai cei care pretuiesc ceva primesc acel ceva.

— Pai asta este jocul. E normal ca cineva sa primeasca un lucru
daca numai el l-a pretuit asa mult. Numai cei care muncesc si
lupta pentru ceva au dreptul sa se bucure de trofeu. Restul sta si
se uita. Trebuie sa actionezi ca sa primesti ceva. Oamenii vor ba-
ni, recunoastere, respect dar nu fac nimic pentru asta. Un spor-
tiv munceste pentru premiile care le primeste. Asa este si in vi-
ata reala, vei fi rasplatit pe masura. Trebuie sa acorzi valoare tu-
tutor intamplarilor si tuturor oamenilor si atunci se vor in-
tampla miracole cu tine. Pana nu deschizi tu ochii ca sa observi
ce este in jurul tau, nu se va intampla mai nimic. Viata vrea sa-i
acorzi atentie. Oamenii vor sa le acorzi atentie. Ceea ce iubesti
vrea atentie. Fii atent si vei avea tot ce iti doresti.

— Deci, trebuie sa pun intreaga lume in valoare in ochii mei? Deci tu faci minuni pentru cei care apreciaza opera ta? Sau ceva din opera ta?

— Da. Ii ajut pe cei care se ajuta singuri. Ii ajut pe cei care vor sa faca ceva cu viata lor. Daca te hotaresti sa faci ceva si actionezi, te voi ajuta. Eu nu pot sa fac nimic pentru tine daca tu stai in casa si astepti sa-ti trimit eu niste bani. Scopul nu sunt banii, ci omul care devii. Munca si ceea ce experimentezi te face sa te cunosti pe tine insuti. Trebuie sa treci prin greu ca sa devii o fiinta superioara. Cu cat interactionezi mai mult cu oamenii, cu atat te cunosti mai bine pe tine insuti. Nu evoluezi decat prin intalnirea cu ceilalti oameni.

— Deci lucrurile care le tii in minte incep sa se intample cand te ridici in picioare din pat si incepi sa faci ceea ce gandesti?

— Da.

— Conteaza sa actionezi si eu te voi ajuta sa ajungi unde vrei. Se vor intampla miracole si vei ajunge unde vrei.

— Scopul final care este?

— Scopul final este sa gandesti bine. Sa devii mai curat, sufleteste. Sa iubesti oamenii. Sa devii o fiinta desavarsita.

— Scopul suferintei care este? Mi se pare ca oamenii sufera prea mult.

— Sufera, dar nu constientizeaza asta. Scopul suferintei este sa te faca constient de tine insuti. Scopul este sa va fac constienti de frumusetea din jur si sa va fac constienti de actiunile voastre. Nu-mi plac decat oamenii care apreciaza viata. De aceea exista suferinta. Sa va faca constienti de voi si de cei din jur ca sa nu faceti rau. Voua si celorlalti. Suferinta va face mai buni.

— Deci cei care nu sunt constienti de ei insisi sufera incontinuu? Cei care nu cred in Dumnezeu sufera incontinuu?

— Da. Sufera de singuratate. Sufera ca nu sunt iubiti. Sufera din dragoste. Sunt nefericiti in mod continuu. Dar ei nu stiu asta. Nu-si da seama. Ei sufera din orice. Si stand cu ei insisi. Este o suferinta pentru ei sa ramana singuri intr-o camera. Vor cauta mereu pe cineva, vor cauta mereu sa fuga de ei insisi. Ceea ce este o inconstienta e si o suferinta automata. Oamenii sufera ca nu au ce face cand se intalnesc cu ei insisi. Ei cauta mereu ceva din exterior. Oamenii traiesc din parerile celorlalati. Am facut omul sa traiasca in mijlocul celorlalti, dar trebuie sa se cunoasca pe sine mai intai. Daca nu devine constient de sine, va suferi mereu. Cand omul devine constient ca exista in acest moment si trebuie sa traiasca asa, devine imun la suferinta.

— Ce inseamna mai exact “constient de sine”?

— Adica, sa fi constient de toate actiunile care le faci. E o lege in aer: daca nu iti controlezi gandurile, vei suferi mereu de ceva. Intotdeauna vei gasi un motiv. Trebuie sa descoperi vointa de a-ti controla gandurile.

Sa fi constient de tine inseamna sa fi mereu prezent, nu absent. Majoritatea oamenilor parca traiesc pe alta lume. Le este frica sa se gandeasca la prezent si la ei insisi macar o clipa si asa fug de ei insisi toata viata. In majoritatea cazurilor nu se regasesc niciodata. Ei insisi isi creaza suferinta asta.

A fi constient de tine insuti inseamna sa crezi in Dumnezeu. Cine nu crede in Dumnezeu, nu se va regasi niciodata. Nu va avea un punct de sprijin. Vei fi in disperare mereu. Vei fugi dupa himere. Te vei rataci in propria suferinta. Cine nu crede in Dumnezeu, va trai intr-o suferinta totala. De cate ori va ramane singur cu el insusi, in mintea omului va apare un gol imens.

Fara Dumnezeu, vei trai in disperare. Vei gasi pacea mintii decat in gandul ca Dumnezeu exista.

— Daca voi fi mereu constient de mine vor trai si voi muri fara durere?

— Da. Sunt multi care mor asa. Respect oamenii care au sufletul curat si sunt oameni buni. Nu dau durere celor care devin constienti de ei insisi si de actiunile lor.

— Deci tu dai durere pentru a ne ajuta sa gandim corect si pentru a ne ajuta sa vedem greselile care le facem?

— Da. Dau durere cand faci greseli si nu te gandesti la consecintele actiunilor tale asupra celorlalti. Dau durere de cate ori nu esti corect, dau durere de cate ori furi, dau durere daca pacalesti alti oameni, dau durere daca ucizi. Este o lege de a mea: nu ai observat ca de cate ori faci ceva rau ti se intampla un rau din alta parte? Daca furi sau inseli pe cineva cu bani , nu ai observat ca ti se intampla ceva rau si platesti in alta parte de cateva ori suma respectiva? Eu pedepsesc orice fapta necinstita. Uneori in imediat sau cand consider eu de cuviinta. Orice rau care il faci se va intoarce impotriva ta si te va distruge. Rasplata pacatului poate fi chiar moartea. Nu va jucati.

— Deci orice gest al nostru necinstit ne poate aduce moartea?

— Da. Orice gest, pe care tu il consideri nesemnificativ, ma poate face sa iau decizia sa-ti inchei viata. Orice gest al tau necinstit ma poate face sa-ti inchei misiunea. Nu am nevoie aici de prosti si oameni rai. Am nevoie de oameni care sa ajute alti oameni. Eu caut sa va ridic mereu, dar nu pot sa va iert la nesfarsit. Daca continuati mereu sa fiti necinstiti, va opresc viata. Modul tau de a gandi sau actiunile tale ma pot face sa iau decizia ca sa-ti oprec existenta. Sunt atent la cum te compoti cu

ceilalti oameni. Sunt atent la cum vorbesti. Sunt atent la ce gandesti.

— Deci pacat poate fi si ceea ce gandim, nu doar faptele noastre?

— Da. Modul in care gandesti conteaza. Asta imi spune cine esti. Modul rau in care gandesti poate fi un pacat. Trupul nu are pacate. Mintea poate avea pacate. Trupul nu are nici o vina pentru ce face mintea. Va pedepsesc si pentru ceea ce ganditi dar si pentru actiunile voastre gresite. Eu sunt atent cum va comportati cu ceilalti oameni. Fiecare gest al vostru este in atentia mea. Felul in care vorbiti, felul in care tratati ceilalti oameni este urmarit pas cu pas.

— Am observat ca cei care fac mereu rau se omoara unii pe altii , iar altii sfarsec in inchisori. Cum este cazul mafiei.

— Da. Ei nu traiesc mult daca fac rau. Cine fura sau ucide oameni nu va avea liniste niciodata. Va fi mereu urmarit de raul pe care la facut. Eu ii las sa vad pana unde pot sa ajunga. E liberul albitru. Faci ce vrei. Eu am distrus, se observa daca arunci o privire asupra istoriei, pe toti cei care au facut rau. Distrug toti oamenii care fac rau. Distrug tot ce nu-mi place.

— Se observa...

— Aici totul e sacru: trebuie sa intelegeti asta. Nu aveti voie sa faceti rau celorlalti. Vetii fi pedepsiti pentru tot. Rasplata pacatului este chiar moartea. Daca sunteti inconstienti, voi inceta sa va mai ajut. Se nasc altii. Pamantul se umple. Eu trebuie sa aleg mereu pe cine las aici si pe cine iau. Exista o judecata a tuturor pentru ca numai asa deveniti oameni. Daca nu sunteti pedepsiti veti fura si ucide mereu.

— Daca toate mintile sunt controlate de tine de ce nu intervii cand se comite un rau sau de ce nu deschizi mintea oamenilor, ca sa fie mai destepti?

— Nu pot sa intervin mereu, pentru ca sunteti responsabili de tot ce faceti. Daca tu chiar vrei sa faci o crima, eu nu te voi oprii. Desi uneori mai intervin daca cred ca nu ti s-a terminat misiunea. Dar daca chiar vrei sa ucizi un om, nu te voi oprii. Eu ajut numai oamenii care se ajuta singuri si vor sa faca ceva. Daca ai o pornire spre rau, nu te mai ajut cu nimic. Si nu pot sa-ti deschid eu mintea daca nu vrei sa o deschizi singur. As putea sa fac asta, dar care mai este farmecul alegerilor tale? Trebuie sa alegi singur intre bine si rau. V-am dat minte, folositi-o!

— Dar daca mintea lor nu gandeste corect, nu este vina ta, ca nu le-ai dat de la nastere un creier mai bun?

— Eu nu dau creiere la nastere. Depinde foarte mult cum ii educa parintii. Depinde de mediul in care traieste. Eu nu pot sa intervin mereu pentru ca se cunoaste si ti-am mai zis nu trebuie sa fac miracole mereu, desi le fac in fiecare zi. In voi este o lege interioara care se numeste intuitie si daca va ascultati aceasta voce nu o sa gresiti. Plus de asta va invata si parintii ce este bine si ce este rau. Nu aveti nici o scuza daca comiteti un rau. Stiti ce este bine si ce este rau. Oamenii gresesc cand nu-si asculta aceasta voce si incep sa se lase condusi de ura.

— Tu ai creat statele, inchisorile si politia?

— Da. Eu am indus ideile oamenilor sa creeze statul, inchisorile si politia. Statul asigura ordinea intre oameni, prin politie si inchisori protejeaza oamenii buni si corecti.

— Deci tu practic ii pedepsesti pe cei care fac rau prin inchisoare?

— Da. Eu reglez binele si raul. Reglez lucrurile prin intermediul oamenilor. Ma folosesc de politie pentru a-i pedepsi pe cei rai.

— Pai si daca justitia nu este corecta? Daca un judecator ia o decizie incorecta si baga la inchisoare pe cineva chiar nevinovat?

— Eu intervin numai daca vreau. Fiecare om va fi judecat dupa ce a facut. Si judecatorul va raspunde in fata mea. Este liberul albitru. Fiecare face ce vrea. Eu pot sa le modific actiunile, dar numai daca vreau. Daca vreau sa scap pe cineva de inchisoare pot sa-l fac pe judecator sa ia decizia pe care o vreau eu. Dar de obicei las sa functioneze liberul albitru, pentru ca fiecare trebuie sa raspunda de tot ce face. Toti veti raspunde pentru tot. Nu va imaginati ca se uita sau se sterge ceva. Totul este inregistrat. Fiecare fapta este inregistrata pe banda. La sfarsit, ti se va arata toata viata.

— Biblia tu ai scris-o? Nu aveau oamenii asa minte multa ca sa scrie o asemenea filosofie evoluata.

— Da. Eu am scris-o prin intermediul a celor peste 1000 de autori. Faptul cum a iesit ea asa se vede ca a fost o forta superioara care a facut asta. Nu putea sa se creeze asa perfect singura. Plus de asta contine o filosofie mult prea avansata si inteligenta ca sa fie scrisa de oameni. Eu m-am folosit de oameni ca sa acopar urma mea. Nu trebuie sa stie nimeni ca eu am scris-o. Fiecare trebuie sa decida in interiorul sau daca respecta Biblia sau nu.

— Emana o energie divina din ea, de cum o deschizi. E cea mai emotionanta carte. Si Vechiul Testament, si Noul Testament sunt scrise de tine?

— Da.

— Iisus chiar a existat?

— Da. Prin Iisus am vrut sa va dau o constiinta. Am vrut sa deveniti constienti de viata si de moartea voastra. Nu ma asteptam sa-l omorati. Poate ca e mai bine ca lucrurile s-au petrecut asa, acum aveti o constiinta. Moarea si invierea v-a dat o constiinta.

Am vrut sa creez un om care sa arate puterea mea si sa arate ca exist. Oamenii nu aveau sentimente autentice. Numai credinta intr-un zeu care stie tot ce faceti creaza in oameni sentimente autentice. Ei credeau in mai multi zei si nu credeau de fapt in nimic, nici in frumusetea vietii. Trebuia sa transform intreaga lume. Si am transformat-o prin Iisus. Existenta lui va da o constiinta a binelui si a raului. El pune in mintea voastra o constiinta si creaza in voi sentimente autentice.

Oamenii nu devin sinceri si corecti decat daca accepta ca exista un Dumnezeu. De aceea a fost necesara venirea in lume a unui om care sa demonstreze asta.

Cu Iisus a inceput o noua lume. Pana la moartea lui Iisus s-a trait in haos, crime, betie si orgie. Cu Iisus a inceput adevarata frumusetate a acestui pamant. Existenta lui Iisus va da senzatia ca totul in jurul vostru este sfant. Iisus a adus pacea intre popoare. El mentine pacea acum. Daca nu exista el, acum erau numai razboaie. Prin el am creat Biserica, care mentine, intre oameni, ideea de bine pe pamant.

Geniul nu a fost posibil decat de cand a venit Iisus in lume. Prin Iisus ati devenit constienti de propria moarte. Iar geniul isi ia constiinta din moarte. Toti marii inventatori si toti care au descoperit secretul vietii si-au luat puterea din constiinta mortii si

Energia lui Iisus, care este oriunde te duci, va da o sensatie ca lumea este ceva sfant. Iisus va da senzatia ca tot ce ganditi este posibil. Eu am venit in lume odata cu trimiterea lui Iisus.

Invierea lui va da putere. Credinta in mine va da putere. De cand a venit Iisus in lume este o energie in aer.

O energie care umbla din strada in strada, din vorba in vorba. Pana la Iisus lumea parca traia in intuneric.

Odata cu Iisus ati devenit constienti de importanta mortii si de importanta vietii. Faptul ca sunteti constienti de moarte va face mai inteligenti si mai sensibili la tot ce este in jurul vostru. Iubiti mai mult, deveniti mai buni. Nu sunteti voi asa de constienti, dar totusi acum e altceva. Aveti sufletele mai frumoase. Sunteti simpatici.

Iisus va da constiinta mortii voastre. Daca nu deveniti constienti ca veti muri o data, o sa faceti numai erori. Cand constientizezi ca o sa mori devii mai bun cu tine si cu ceilalti.

Aici sunteti temporar, pe lumea cealalta veti fi pentru totdeauna. Este important ce se petrece aici, de aceea va asupraveghez non-stop. Aici experimentati si va creati un suflet, aici sunteti in carne si oase.

— A fost buna ideea ta cu Iisus. De ce nu l-ai trimis mai devreme in lume?

**— Pai pentru ca nu mi-a venit ideea mai devreme. Si eu sunt la fel ca voi. Mai fac si greseli si invat sa ma comport cu voi incon-
tinuu.**

— Trebuie sa vedem in moarte ceva bun si ceva care ne da o putere?

— Da, moarte va face sa ganditi mai bine. Nimic ce nu este gandit si din perspectiva mortii nu este corect. Daca faci actiuni si nu te gandesti ca “totul este trecator” si ca ar trebui sa fi mai bun si mai corect, nu vei face actiuni asa bune si corecte. Moartea este un semnal de alarma care trebuie tras de cate ori trebuie sa iei o decizie importanta. Trebuie sa te gandesti ca viata este ceva trecator si trebuie sa fi mai iertator si mai intelegator. Cand te gandesti la moartea ta, judeci lucrurile la rece.

— Poti sa ne dai puterea ta?

— Puterea mea o aveti mereu. Trebuie numai sa o accesati. Trebuie numai sa doriti sa faceti un lucru si in mintea voastra va aparea si forta care te face sa crezi ca poti face acel lucru. Va aparea in mintea ta gandul ca poti sa faci lucrul respectiv. Va mai induc si eu ganduri, dar nu pot sa-ti dau un secret de care tu nu esti pregatit mental, deoarece nu ai stii ce sa faci cu un adevar de care tu nu esti constient. Ai vazut oameni care dupa ce le explici ceva evident, ei tot nu cred ce le spui si sunt mereu contra a ceea ce spui? Asta nu este prostie, este rea vointa. Ei nu sunt pregatiti pentru nici un adevar. Trebuie sa iti formezi o minte deschisa si plina de curiozitate pentru a evolua. Trebuie sa vrei sa evoluezi ca fiinta. Daca nu mai vrei sa evoluezi, misiunea ta pe pamant se poate termina oricand. Cand vrei sa evoluezi si sa cunosti viata, misiunea ta se va termina cand consideri tu ca ai terminat ce era de facut.

— Care este misiunea noastra?

— Trebuie sa iubiti viata in general. Misiunea poate fi sa cresti un copil, sa muncesti sa realizezi ceva. Trebuie sa vrei sa ajuti societatea in care traiesti cu ceva, sa ajuti oamenii. Misiunea ta

este ceea ce iti place tie sa faci. Poti sa fi profesor, poti sa studiezi fizica, literatura, poti sa fi doctor. Trebuie sa influentezi cumva oamenii din jurul tau prin munca ta. Sa-i influentezi in sens pozitiv. Trebuie sa-ti alegi un rol. Cu totii aveti o misiune, chiar daca unul este maturator de strada, face ceva omul— matura strada.

— Cum ne ajuti tu in misiunea noastra?

— Pai va ajut prin intermediul altor oameni. Eu vorbesc cu voi prin alti oameni. Nu pot sa vorbesc cu voi in mod direct ca ar fi un haos. Eu pot sa modific actiunile altor oameni pentru ca unul din voi sa ajunga unde vrea, dar asta presupune si persistenta din partea voastra. Trebuie sa deveniti pregatiti pentru tot ce aveti. Va ajut in functie de ce tineti voi in minte tot timpul. Eu stiu ce vreti si va ofer exact intamplarile care va invata sa ajungeti unde doriti. Chiar daca va trec prin esec, fac asta pentru a va invata ceea ce trebuie sa faceti si pentru a va face sa ganditi mai bine. Trebuie sa va ofer experienta necesara pentru ca voi sa ajungeti ceea ce doriti.

— Deci tu ne arati ce trebuie sa facem prin alti oameni?

— Da. Prin toate situatiile care par neimportante care vi se intampla zilnic eu va dau indicii, cu ceea ce trebuie sa faceti. Eu va scot in cale intamplarile care va vor duce unde vreti, dar alegerile sunt ale voastre. Nu vreau sa trec peste deciziile voastre. Daca alegi sa te arunci in fata unei masini, nu te va oprii nimeni. Eu va ajut numai cand nu stiti ca vi se va intampla un rau. Daca faceti rau cu buna stiinta, nu va mai ajut cu nimic.

— Deci tu ii ajuti numai pe cei care vor sa faca binele?

— Ai ghicit. Ii ajut si pe cei care au facut rau, dar regreta mult si vor sa se repare. Unii oameni fac rau in momente de ratacire

si daca regreta, ii ajut. Viata este un preilej de a invata cum sa gandesti, de a invata cum sa te comporti cat mai bine si cat mai frumos. Nu accept rautatea cu buna stiinta.

— Deci tu ne ajuti in fiecare zi, pe fiecare in parte?

— Da. Dar ti-am spus: va ajut daca vreti sa faceti binele. Dar ti-am mai spus, daca nu te gandesti la mine zilnic nu ai cum sa actionezi bine. Cum uiti de mine, cum actionezi gresit sau esti rau. Tot raul se intampla oamenilor cand nu cred in mine. Eu reprezint ideea de bine. Daca se gandesc la mine nu au cum sa actioneze rau.

— Cati cred in tine? Cati se gandesc la tine acum?

— Ei se gandesc la mine, dar nu constientizeaza ca eu chiar exist. Practic nimeni nu crede cu adevarat ca exist. Daca credea cineva cu adevarat, ma aratam in fata lui. Cum m-am aratat lui Moise, lui Iisus , si multi altii din trecut. Deci acum, in momentul asta, nimeni nu se gandeste la mine cu adevarat. Ei cred ca sunt o forta exterioara creierului, dar eu sunt chiar in mintea voastra. Cand crezi in mine trebuie sa fi mereu o fiinta buna. Ei cred ca doar spun ca au credinta in mine asta inseamna credinta. Nu, credinta inseamna sa faci actiuni bune si sa iubesti pe ceilalati. Nu doar sa spui ca crezi in mine si sa faci rau. Cand esti rau cu ceilalti oameni, nu crezi in mine.

— Ce iti place la oameni? Sau ce nu iti place la oameni?

— Nu-mi place inconstienta. Nu trebuie sa faci actiuni care le provoaca rau celorlalti. Nici eu nu sunt chiar asa de strict, dar trebuie sa fi cat de cat constient de tine insuti. Nu poti sa mergi pe strada ca un robot. Trebuie sa observi si tu putin viata.

— Zilele astea, am fost intr-un spital...si am observat ceva pe

fata bolnavilor. Toti aveau un anumit grad de inconstienta impartat pe fata, in privire, in cuvinte, pe tot ce spuneau. Boala este pretul inconstientei?

— Da. Trebuia sa va dau minte cumva. Voi ganditi ca boala este ceva tragic. Dar eu gandesc etern: pe mine ma intereseaza sa intri in lumea de dupa moarte ca o fiinta care gandeste corect, care face o diferenta intre bine si rau. Te imbolnavesti atunci cand nu crezi in mine. Necrezand in mine faci lucruri ne-cugetate : de pilda, nu o sa fi constient la volan cand mergi cu masina, nu o sa fi atent. Cand nu crezi in mine devii inconstient si devenind inconstient nu o sa apreciezi viata ta si a celorlalti si atunci trebuie sa te aduc pe calea cea buna prin suferinta, prin boala. Suferinta este ca sa-ti dea minte si sa iti dai seama ca trebuie sa apreciezi viata ta si a celor din jur. Sunt oameni care nu s-au imbolnavit niciodata pana au murit. Si moartea lor a fost fara durere, brusca. Si iti mai spun un secret: prin boala va scot din joc. Cum omul trebuie sa moara, prin boala il scot din joc. Sa nu se prinda nimeni de ce a murit. Trebuia sa fac in asa fel incat omul sa moara de o cauza. Trebuia sa existe o justificare a mortii fiecaruia din voi, ca sa nu va prindeti ca exist.

— Am observat ca dai boala si la oamenii care sunt totusi buni.

— Da. Vreau sa-i mai trezesc putin. Dar ii vindec daca devin mai constienti. Uneori dau durere inainte de moarte ca sa veniti in fata mea mai lucizi dupa o viata traita in inconstienta.

— Eu iti propun sa scoti durerea si moartea din ecuatie. Sa nu mai fie moarte.

— Ti-am mai zis. Fara moarte viata nu ar fi ceva sacru pentru voi. Fara moarte nu a-ti fi nimic. Era necesara. Fara moarte nu ar fi existat iubirea. Si plus de asta, moartea da vietii un mister, fara de care nu puteti trai.

— Eu cred ca totul se intampla in imaginatia noastra. Practic, nu exista moarte, nici iubire, nici durere, nici fericire.

— Totul este o creatie, tinere. Eu am creat totul. Dar este o iluzie pe care poti sa o traiesti, inloc sa incerci sa iesi din ea. Tot te vei indragosti de ea. E prea puternic farmecul vietii.

— Eu am o idee. Sa-i transformam pe toti, sa transformam intreaga lume... sa transformam omul.

— Ia sa vedem.

— Sa le spun eu ca existi si ca tu stii tot ce gandesc ei.

— Esti nebun. De ce vrei sa distrugi lumea? Nu e bine ca omul sa stie tot. Nu e bine sa le spui ca stiu tot ce gandesc ei, nu vor mai putea trai cu acest adevar. Daca ti-ai dat seama, e bine sa tii acest secret numai pentru tine. Oamenii nu trebuie sa stie ca eu stiu tot ce gandesc ei.

— Vrei sa spui ca, faptul ca Dumnezeu stie tot ce gandesc ei, poate distruge oamenii?

— Da. Daca devin constienti de asta. Vor deveni niste monstrii.

— Pai, asa vor ramane doar cei puternici. Vor trai doar cei care rezista unui asemenea adevar, restul vor muri. Nu mai e nevoie de ei.

— Delirezi. Nu te va crede nimeni.

— Ba ma vor crede. Vom educa oamenii cu sentimentul ca tu stii tot si vor deveni mai buni. Va avea loc o transformare a omului. Unica in istorie. Parintii le va spune, la o anumita varsta copiilor, ca Dumnezeu exista si stie tot ce ei gandesc. Vom face un ritual din asta. O sarbatoare in calendar. Va incepe alta epoca...

— Va fi haos. Lumea trebuie sa mearga mai departe si fara tine. Uita-te pe geam, copiii acestia care ies de la scoala trebuie sa duc lumea mai departe. Nu trebuie sa le spunem ca stiu ce gandesc. Ei trebuie sa duc lumea mai departe. Fiecare om trebuie sa caute singur adevarul, de-alungul vietii. Nu trebuie sa le spunem un adevar pentru care nu sunt pregatiti.

— Sper ca nu ma folosesti ca sa distrug lumea ca tu sa incepi o noua lume ,de la capat. Fara sa stiu.

— Iar delirezi. Ma faci sa rad. Nu uita ca eu conduc lumea si fac ce vreau. Eu conduc toate creierele. Sa incheiem acest subiect. Ne vedem altadata. Mai gandeste-te ce intrebari mai ai.

A treia parte

- Si cand se va termina lumea? O vei distruge?
- Lumea nu se va mai termina niciodata. Am vrut sa o distrug de tot, dar m-am razgandit.
- La ce bun sa o distrugi? E frumos aici.
- Este, dar oamenii nu au credinta si traiesc inconstient. Traind in inconstienta si fara credinta in mine, fac rau sau sunt indiferenti de ce este in jurul lor. Nu este nici un om pe pamant acum care sa creada cu adevarat in mine. Toti au anumite nivele de credinta. Dar nimeni nu crede in mod absolut in mine. De aceea voiam la un moment dat sa distrug lumea.
- Ingrozitor. Tu provoci cutremure, tsunami, furtuni, catastrofe?
- Da.
- Pai si daca este un om cu credinta intra intr-o asemenea catastrofa, il vei salva?
- Da. De fapt pot sa aman catastrofa, daca acel om are credinta, adica daca crede ca exist.

— Si fulgerul tu esti?

— Tot eu sunt. Fulgerul este pus sa dea un mister ploii. Are si el un rol. Plus de asta pe unii ii scot din joc cu fulgerul.

— Am observat.

— Trebuie sa intelegi, ca toti trebuie sa iesiti din jocul vietii la un moment dat. Asta este mersul lumii si asa am creat eu lumea. Moartea este limita pusa vietii, de catre un zeu, pentru a face din ea ceva sacru. Asta trebuie sa intelegeti. Fara moarte, voi nu a-ti aprecia nimic si nu a-ti iubi nimic. Eu decid moarte fiecaruia din voi. Daca vreau, va salvez uneori. Daca nu vreau, nu va mai prelungesc existenta. Eu decid. Vetii intelege totul cand va veti da seama ca eu decid totul.

— De ce nu ne permiti sa stim totul? De ce nu ne permiti sa stim ce este moartea si dincolo de ea?

— Pentru ca nu veti mai putea trai aici. Viata trebuie sa raman un mister pentru a putea fi traita. E mai frumos sa fie totul un mister. Nici tu nu ai vrea cred sa ti se spuna totul, misterul tine lumea intr-o vraja.

— Vom mai invia?

— Nu stiu. Invierea tuturor oamenilor nu este posibila pe pamant. Daca ar fi sa invie toti cei care au murit, nu ar incapa pe pamant. Inca ma mai gandesc la asta.

— Dar unde i-ai bagat pe toti cei care au murit? Sunt multi...

— O sa vii si o sa vezi.

— De ce ai facut pamantul cu o suprafata limitata? De ce l-ai gandit asa?

— Pai daca faceam pamantul cu o suprafata infinita era haos.

Trebuie sa existe o ordine. Daca faceam pamantul infinit erau numai razboaie. Asta presupunea ca oamenii se inmulteau si era o lupta incontinuu pentru pamant. Acum in lumea exista o ordine. Pamantul este impartit intre state si asa exista o ordine. Trebuia pusa o limita in privinta suprafetei pamantului.

— Oamenii ar fi nefericiti daca ar stii totul?

— Sunt nefericiti si nestiind totul.

— Da, chiar, de ce sunt nefericiti?

— Pentru ca nu cred in mine. Nu au nici un punct de sprijin. Necrezand in mine si ajutorul meu, ei ratacesc. Cauta fericirea la ceilalti oameni. Si fericirea venind dintr-o pace a mintii, nu au cum sa gaseasca pacea mintii la ceilalti oameni. Cum sa-ti dea alta persoana pacea mintii? Nu se poate asa ceva. Pacea mintii trebuie sa o gasesti in propria minte.

— Cum ne arati drumul pe care trebuie sa-l urmam? Cum ne dai ceea ce ne dorim? Sau cum ne ajuti ?

— Daca ai un tel puternic, in minte, incep sa te invat ce sa faci pentru a atinge acel tel. Te voi trece prin toate experientele, bune sau rele, pentru a-ti da mintea necesara. Eu urmaresc ce aveti in minte si va trec prin experientele care va invata sa obtineti ceea ce va doriti cel mai mult. De aceea, cei care vor cu adevarat ceva sunt aceia care si reusesc.

Va arat drumul prin mici coincidente. Uneori chiar ii fac pe oameni sa-ti spuna ceva fara chiar ei sa-si dea seama. Vorbesc prin ei. Pot sa-i fac sa vorbeasca ce vreau eu, fara ca ei sa-si dea seama.

Eu vorbesc cu voi prin tot ce va inconjoara.

— Deci tu ne treci prin rau ca sa ne dai minte si experienta?

— Da. Trebuie sa deveniti ceva. Vetii deveni ceea ce simtiti si ganditi si faceti.

— Cand facem rau , nu ne mai ajuti?

— Nu. Va las in voia sortii. Daca iei in mana orice carte de istorie vei observa ca cei care au facut rau ori nu au trait mult ori au trait in suferinta. Cine face rau va trai in suferinta. Si uneori dau suferinta pana in clipa mortii.

— Explica mai mult despre cum ne ajuti.

— Pai ma uit la gandurile voastre si va duc exact unde vreti voi sa ajungeti cel mai mult. Dar problema este ca marea majoritate nu au un tel in minte, de aceea nu realizeaza mai nimic. Eu nu pot sa-ti dau ceva care nu este obtinut prin eforturile tale, ca sa para ca tu ai obtinut ceea ce ai vrut.

— Tu, ne ajuti zilnic, dar nu vrei sa aflam ca ne ajuti, sa inteleg?

— Atata timp cat infaptuiti binele, va ajut. Daca faceti rau, va abandonez. Desi eu iert raul care il faceti, daca va intoarceti pe calea cea buna. Iert, daca regreti ce ai facut.

Toate alegerile sunt ale voastre, asta trebuie sa intelegeti. Eu decataz va dau sansa sa alegeti binele. Eu va ghidez prin intamplarile simple, prin situatiile de viata cotidiene. Cand nu mai vrei ceva sau vrei ceva, fac ca lucrurile sa se intample. Se va intampla mici coincidente cu tine. De pilda, daca cauti un loc de munca. Cautand vei gasi, se vor intampla coincidente.

Eu vorbesc prin tot ce va iese in cale , cu voi. De cate ori te framanta ceva si ti-a intamplat sa gasesti un articol pe internet care contine exact raspunsul la ceea ce te gandeai? Asa actionez eu. Vorbesc cu voi prin prezent, prin fiecare moment.

Numai ca voi traiti prea mult in trecut ori prea mult in viitor si nu observati momentul. Voi trebuie sa traiti in clipa de fata. Eu va dau semne numai in clipa de fata. Trebuie sa fi atent la tot ce ti se intampla in prezent. De pilda, pe tine te-am observat ca erai trist intr-o zi si ti-am indus gandul sa te duci intr-o librerie si ai deschis intamplator o carte exact la pagina unde scria “curajul este cheia”. Eu am facut asta.

— De-abia acum inteleg cum actionezi. Cam ce puterea ai? Ce poti sa faci cu ea?

— Pai pot sa va adorm pe toti in fractiune de secunda. Pot sa ma joc cu planetele. Eu tin planetele in aer si eu le-am pus asa. Eu am pus soarele sus pe cer.

— Tu ne adormi in fiecare noapte? De la ce cine ai puterea asta?

— Nu pot sa-ti raspund. Oamenii nu trebuie sa stie asta. Nu ar mai putea adormi daca le spun ca eu ii adorm.

— Poti sa-mi sa-mi dai pentru cateva minute puterea ta? Vreau sa vad cum e sa fi Dumnezeu. Vreau sa stiu tot pentru cateva minute.

— Asta Doamne fereste.

— Noi, cum putem sa accesam si sa folosim puterea ta?

— Si voi aveti putere. Aveti un curent electric in creier. Toti aveti puterea mea. Trebuie numai sa crezi ca esti in posesia ei ca sa o folosesti. Exista o putere care se poate folosi pe loc asupra oamenilor. Trebuie numai sa ai curajul si sa iei decizia sa faci ceea ce vrei. Exista o putere in ochii vostrii. Nu ai observat ca exista o putere in ochi cand cineva este deocheat? Atunci se foloseste puterea inconstient. Dar ea se poate folosi constient daca iti concentrezi mintea pe un tel.

Exista o puterea care se poate folosi pe loc. Exista o putere asupra oamenilor cand vorbesti cu ei, cand ii privesti.

Puterea ta se poate folosi asa. Depinde de ce tel tii in minte. In functie de telul care il tii in minte, intamplarile exterioare se vor schimba in functie de gandurile tale. Trebuie sa actionezi in directia in care gandesti. Si miracole se vor intampla. Poti oprii un razboi daca tii mintea concentrata sa nu se intample un razboi. Aveti o putere foarte mare, dar voi nu credeti ca o aveti. Si daca nu crezi ca o detii, nu intri in posesia ei. Daca nu crezi, nu esti pregatit. Iisus a avut cea mai mare putere pentru ca a fost singurul care a crezut ca o are.

— Luna, tu ai pus-o pe cer?

— Toate stelele. Sa fac noaptea mai frumoasa.

— De ce l-ai trimis pe Iisus in lume? Nu era lumea bine asa cum era?

— Nu era bine. Oamenii credeau in mai multi zei. Si cand omul crede in mai multi zei devine rau, cand crede in mai multi zei nu crede intr-unul atotestiutor si atotprezent. Cand omul crede ca nu-i urmareste nimeni, dar eu sunt in mintea tuturor.

In antichitate, de pilda sinuciderea era la moda. Nu le era asa frica de moarte. Nu pretuiau viata. Erau multe razboaie. Pentru ei viata devenise o joaca. Nu mai era nimic omenesc. Trebuia sa fac ceva si atunci mi-a venit ideea asta cu Iisus.

— Iisus a facut intreaga lume mai buna?

— Da. Iisus a adus ideea de bine in sufletul oamenilor. Bisericele raspandesc ideea de bine si asa lumea a devenit mai buna. Odata cu Iisus au inceput sa se creeze statele, care tin controlul in societate prin politie.

Cetateanul acum este aparat de politie. Inainte, oamenii erau in bataia pericolului si a mortii. Erau prea multe crime atunci. Biblia si Bisericile acum mentin ideea de bine pe pamant. Iisus a instalat sacrul in lume.

— Vrei sa spui ca Iisus a restabilit echilibrul in lume si il restabileste in continuare?

— Da. Ideea de bine pe pamant izvoraste din Iisus in fiecare clipa. Inainte de Iisus lumea devenise inumana. Invierea lui a restabilit, in mintea oamenilor, conexiunea oamenilor cu Dumnezeu. Trebuia sa se intample asa. Acum Iisus este energia de la care se incarca fiecare om, daca vrea. Omul este de ajuns sa se gandeasca la Iisus sau la mine si isi ia puterea de a continua. Iisus este dovada ca eu exist. Dovada ca viata nu se va termina in moarte, ca eu sunt salvarea voastra.

— Dar de ce nu ai aparut tu direct, in fata oamenilor?

— Ti-am mai zis, oamenii nu trebuie sa stie ca eu exist cu precizie. Le trebuie si un pic de mister ca sa poata sa traiasca, sa traiasca in liniste. E viata voastra, nu trebuie sa stati acum sa va ganditi toata ziua la mine, dar trebuie sa constientizati ca exist.

Daca as aparea eu pe cer, s-ar termina lumea. Ce nu intelegi? Lumea nu ar mai munci. Toti ar ramane uimiti. Omul nu a ajuns inca la constiinta sa macunoasca, deoarece sunt necredinciosi. Ei traiesc fara prea multa minte. Traiesc inconstient si mor brusc. Omul nu poate sa traiasca cu un adevar asa mare in suflet: ca eu chiar exist. De aceea, nu apar. Totul trebuie sa ramana un secret, Va las sa vad daca aveti credinta in mine si daca va ascultati vocea interioara. Eu va las sa alegeti. Daca as alege eu mereu ce ati mai fi voi? Ce ati mai deveni?

— Stii la ce ma gandesc?

— Da. Te gandesti ca am inscenat moartea lui Iisus.

— Cred ca tu ai facut ca Iisus sa moara pe cruce, ca sa ne dai o constiinta. Filmul era gandit de tine de la inceput. Tu l-ai facut sa moara pe cruce. Daca murea altfel, cum mai credeam noi in tine si in el? Ai creat o moarte celebra, spectaculoasa, ca sa ne ramana nou in minte. Daca murea pe strada, nimeni nu mai credea in el. Cred ca tu ai aranjat intamplarile ca sa se intample asa.

— Eu nu am vrut sa se ajunga la moartea lui Iisus. Iisus ar fi putut sa va dea o constiinta chiar daca nu ar fi murit. Daca credeati in el, el si-ar fi trait viata si nu murea. Dar necredinta voastra la omorat. Eu am lasat sa functioneze liberal arbitru, dar lucrurile s-au inrautatit. E vina mea ca nu am intervenit sa-l salvez, dar am vrut sa vad de ce sunteti in stare. Eu stiu ca moartea nu-i nimic. Pentru mine moartea este o joaca. Eu pot sa fac orice, sa readuc oameni la viata, sa vindec, sa schimb istoria, pot sa fac orice cu voi.

— Deci te-ai uitat si cum a evoluat intamplarile. Unde erai cand Iisus murea?

— In mintile tuturor oamenilor de pe pamant. Daca nu intervin uneori trebuie sa intelegeti un lucru: sunteti responsabili de tot ce faceti. Eu pot sa va ucid pe loc. Sau pot sa schimb intamplarile pe loc. Puteam sa-i omor pe toti pe dealul Golgota sau sa-I asez in genunchi in fata lui Iisus. Dar i-am lasat sa faca ce vor, fiecare om va fi judecat dupa faptele sale. Eu am rabdare si gandesc altfel fata de voi. Eu banuiam ca asa se va intampla de la inceput dar voi acum, dupa 2000 de ani, aveti o constiinta si o teama de mine. Lumea este mai buna acum. Eu gandesc pe termen lung.

— Cum decizi cand o sa murim?

— Există un întreg ciclu al vieții și al morții. Sunt obligat să vaucid. Altfel, se umple pământul de oameni. Pamantul este limitat ca suprafata. Ca sa aiba toti de mancare: unii se nasc, și alții trebuie să moară. Așa se menține echilibrul. Eu trebuie să aleg mereu: cine rămâne și cine pleacă. Și ma uit la tine să vad ce fel de om ești. Așa cum am făcut și cu Moise, și cu Noe. I-am ales pe cei mai buni și cei mai cinstiți. Dar ii aleg si pe cei rai care vad ca vor sa se repare. Sau ii aleg sa ramana ca sa vad cat de mult rau pot face. Fac ce vreau. Asta trebuie sa intelegi.

— Ii alegi dupa credinta? Am observat ca cei care nu au pic de credinta mor sau se imbolnavesc.

— Pai tu pe cine ai alege? Pe cei care au credinta sau nu? Aleg pe cei care imi plac si le prelungesc viata pe pamant. Eu distrug tot ce nu-mi place. Nu tin cont de nimic. Fac ce vreau aici. Unde vad credinta, iert si ajut. Sunt ca si voi, imi place ceea ce e divin.

— Dar daca exist cineva care nu vrea sa moara niciodata, ce o sa faci?

— N-a fost nici un caz de acest fel pana acum. E asa frumos pe lumea cealalta. Nimeni nu vrea sa se mai intoarca inapoi.

— Dar daca cineva nu accepta moartea si chiar iti cere sa-l lasi aici? Poti sa faci asta?

— Ma mai gandesc. Nu stiu ce sa-ti raspund. Daca afla lumea intreaga, nu vor mai putea trai. Se creaza o energie puternica in jurul lui. Trebuie sa-i schimb infatisarea mereu dupa moarte. Nu are nici un rost. Daca il lasam pe Iisus pe pamant era haos dupa ce a inviat. De aceea a trebuit sa-l iau pe lumea cealalta. Nu putea sa ramana aici.

— Sa revenim la sentimentul de iubire.

— Iubirea este iubire. Este energia care va tine in viata. Este iluzia care va tine in viata. Trebuia sa creez o stare care trebuia sa va faca sa va simtiti bine si atrasi unii de altii. Tot timpul este o stare de iubire in aer. Iubirea nu este numai fata de o fiinta de sex opus, iubirea este fata de orice om. Voi, simtiti iubirea fata de un copil, fata de natura, fata de apropiati, iubirea este, , inconstient, in mintea voastra tot timpul.

— De ce sufera omul in dragoste?

— Ei sufera. Fiind Dumnezeu eu stiu de ce sufera ei. Iubirea ascunde o cauza metafizica, o cauza ceva mai profunda. In iubire, ai senzatia ca ca te unesti cu cineva pentru totdeauna. Dincolo de moarte. Toti au sezantia asta. Dar nu constientizeaza. Cand iubeste, omul crede ca aceasta stare este pentru totdeauna. Si cand sufera, simte ca aceasta eternitate dispare. Simte ca aceasta senzatie de a ramane cu cineva pentru totdeauna dispare. Dar ei nu isi dau seama de asta.

— De ce nu isi dau seama ca sufera din cauza asta?

— Pentru ca ei traiesc, nu se gandesc ca traiesc. Pentru ca nu s-au gandit niciodata daca se merita sa sufere, pentru ca nu s-au gandit ca suferinta este doar in imaginatia lor. De fapt, totul se intampla in imaginatia voastra. Tot ce traiti.

— Adica noi nu ne dam seama ca tot ce simtim se intampla doar in imaginatia noastra, doar in mintea noastra?

— Suferinta exista in mintea voastra atata timp cat voi v-o imaginati. Tot ce simtiti : frica , tristete, dragoste , ura, regrete — le simtiti pentru ca voi vi le imaginati. Nu poti sa simti ceva ce nu iti imaginezi dinante. Voi ii dati creierului puterea sa-si imagineze. Aceste senzatii nu exista in creier. Voi le creati.

— Pai daca totul este o iluzie de ce ei nu inteleg asta?

— Nu au creierul pregatit sa inteleaga totul. Trebuie sa devii pregatit sa intelegi lumea. Daca nici macar nu te intereseaza acest pamant, cum crezi ca o sa intelegi viata? Ei practic nu pot sa faca conexiuni in creier daca nu sunt interesati de un mister. Creierul iti da un raspuns, daca devii interesat de ceea ce cauti. Le este frica sa gandeasca.

— Cum poate fi eliminata suferinta in dragoste si suferinta in general?

— Pai trebuie sa fi constient ca este o iluzie petrecuta in imaginatia ta, in creierul tau. Nu ai intalnit oameni care le spui ca suferinta lor este in zadar si ei tot sufera? Pana nu devin constienti ca se pot separa, cu mintea, de propria suferinta vor continua sa sufere. Ei se tin mereu legati cu mintea de ceva. Iti trebuie putere sa nu te mai gandesti la nimic. Ei trebuie sa-si caute singuri puterea. Nu ai intalnit oameni care nu accepta pareri din exterior? Nu poti face nimic pentru ei, daca ei, in interiorul lor nu vor sa se schimbe.

— Cum devii constient de ceva? Cum iti dai seama ca esti constient?

— Devii constient de ceva cand te gandesti, in momentul prezent, la acel lucru, si il faci o parte din tine. Multi oameni se gandesc la anumite lucruri, dar uita de ele in cateva clipe si pe urma tot de ce le pasa se preocupa. Adica se preocupa de nimicuri. Ei consuma prea multa energie cu nimicuri. Isi consuma mintea cu sentimente iluzorii.

— Deci ei se gandesc, toata viata, la lucruri care nu le aduc nimic bun?

— Da. Se gandesc la ce iubesc, la ce le place, la ce nu le place. Zici ca sunt copii. Vei face ceva mare cand devii serios si renunti la ganduri copilaresti. Sunt oameni, care si la sfarsitul vietii, au creierul condus de sentimentul dragostei. Iubirea este frumoasa, dar, daca iti acapareaza toata mintea devine ceva care te conduce. Cand nu mai gandesti: ori faci rau ori nu te mai gandesti decat la tine si uiti de cei din jur ori te gandesti la iubire toata viata si nu mai realizezi nimic. Cand te gandesti mereu la iubire, ea devine o drama, o gelozie si vei trai cu frica.

Trebuie sa pastrezi un echilibru intre dragoste si ceea ce vrei sa realizezi ca om. Trebuie sa pastrezi un echilibru intre gandire si dragoste. Daca te gandesti numai la iubire viata devine, inconstient, o suferinta. Trebuie sa-ti stabilesti un tel, sa-ti faci un plan, si sa urmezi un drum.

— Cati se sinucid din dragoste?

— Aproape toti se sinucid din dragoste. Daca te-ai sinucide pentru o idee inseamna ca esti mare. Nimeni nu se sinucide pentru ca nu mai poate trai cu o idee. Toti se sinucid direct sau in direct, din lipsa de iubire. E o prostie sa te sinucizi.

— Ce inseamna sa iubești?

— Iubirea este numai in fata mea. Iubirea este numai cand doi indragostiti cred in mine. Si cred in iubirea lor eterna. Eu pot sa —i fac sa se intalneasca si dupa moarte. Nu ai observat ca doi indragostiti cred mereu in Dumnezeu? Constient sau inconstient. Iubirea trebuie sa fie un sentiment de atasament de cineva decat de posesie. Nimic de pe pamant nu este al tau. Sentimentul de posesie creaza gelozia. Iubirea inseamna atasament.

— Dar daca doi indragostiti cred ca trebuie sa fie mereu impreuna de ce nu mor deodata?

— Fiecare trebuie sa moara pe rand. Daca cei care se iubesc mor mereu deodata, oamenii isi vor da seama ca exist. Si nu e bine sa se afle, ti-am mai zis.

— Trebuie sa iubim fiecare fiinta de pe pamant?

— Trebuie sa iubesti tot. Viata e ceva sacru. Totul este creat de mine special pentru voi. Daca nu apreciati frumusetea din jurul vostru, interiorul vostru nu va straluci. Esti cineva numai daca apreciezi tot ce este in jurul tau.

A patra parte

- Cum poti sa tii minte numele tuturor oamenilor?
- Intr-adevar, va stiu mai bine decat va stiti, voi, pe voi insiva. Stiu numele tuturor oamenilor care traiesc pe pamant. Si al celor care au murit.
- Stii si vietile tuturor?
- Da. Tot. Stiu tot despre fiecare om, de la nastere pana la moarte.
- In Vechiul Testament scrie “eu ucid si eu dau viata?”, este adevarat?
- Da. Eu controlez tot.
- Tu decizi cine se naste si cine moare?
- Da.

— De ce unora li se intampla mereu numai rau si altora numai bine ?

— Eu pun o forta de protectie asupra celor care li se intampla numai bine. Scrie asta si in Biblie. Daca cineva imi place mie: il protejiez mereu. Fara sa stie. Dar unora le dau un aparent rau, ca sa scot ce este mai bun in ei. Depinde. Ti-am mai zis, ca fac ce vreau. La unii, le dau rau pentru ca sa prinda minte. La altii, pentru ca nu sunt oameni. Pe unii ii trec prin rau ca sa-i invat. Raul educa. Suferinta educa. Suferinta iti deschide ochii sa vezi mai mult in jurul tau.

Ajut unde vad credinta si unde vad oameni sacri. Nu-mi place lipsa de constiinta. Eu va vad altfel. Stiu ca este ingrozitor pentru voi. Dar unde vad o lipsa de constiinta, si unde vad o lipsa totala de sentimente nu mai intervin. Este pamantul meu.

— Deci ii tii in viata pe cei unde vezi macar putina credinta?

— Da. Si unde vad rautate, dau boala, durere si moarte.

— Ingrozitor.

— Suferinta ne face mai destepti?

— Da. Va face sa vedeti lucruri pe care nu aveati minte sa le vedeti inainte.

— De ce nu dai voie stiintei sa descopere misterul vietii si al mortii?

— Pai marele mister al vietii este : ca Dumnezeu exista. Si este evident ca exist. Fizica cauta adevaruri si a reusit sa gaseasca mari adevaruri. Dar asa trebuie sa fie viata, sa se gaseasca adevaruri mereu ca sa nu va plictisiti. Viata trebuie descoperita mereu. Intotdeauna veti gasi ceva. Eu permit asta.

— Cum putem descoperi noi adevăruri?

— Pai va imaginați ce vreți să faceți și mintea începe să creeze și să descopere ceea ce vreți să faceți. Adică, dacă vreți să pictați o capodoperă înainte să imagineați-ți idei de la care vreți să începeți. Dacă vreți să creați muzică imagineați-ți ritmul melodiei care vreți să o compuiți. În funcție de ce îți este în minte, eu îți voi da soluții. Cuprinde-te de entuziasmul ideii tale. Așa au făcut și cei care au reușit să creeze avionul, locomotiva, mașina.

Și-au imaginat ce au vrut să facă și pe urmă au trecut la acțiune. Nu îți trebuie decât curaj. Orice ai întreprinde nu îți trebuie decât curaj. Cei care au creat lumea au fost oamenii care au avut curaj. Cei care au construit un oraș au avut curaj. Cei care construiesc poduri peste râuri au curaj. Oamenii sunt fricoși, de aceea nu fac mai nimic și din cauza fricii nici în mine nu cred.

— Deci ei sunt cuprinși de frică? De ce le este frică? De ce trăiesc cu frică? Ce este în mintea lor?

— În mintea lor este o frică totală. Frica de orice. Frica de Dumnezeu, de moarte, de necunoscut. Frica de oameni. Lor le este frică de ceilalți oameni. Adică, se tem de ce zic ceilalți oameni despre ei. Trăiesc cu frică de ceilalți oameni toată viața. Oamenii trăiesc din parerile celorlalți. Este o frică imaginată. Să-ți fie frică de ce zic ceilalți oameni este o prostie. Este o frică existențială. Inconstiență. Oamenii stau în sărăcie și suferință din cauza că le este frică să discute cu ceilalți oameni, le este frică să ceară avantaje și oportunități, le este frică să ceară ajutor. Eu sunt îngrozit de câtă frică există în spațiul gol dintre oameni...

— Cum se poate vindeca de frică asta?

— Prin propria gândire: să se gândească că frică asta doar ei și-o creează. Ea nu există în realitate.

Si nimic rau din ceea ce isi imagineaza ei nu se va intampla. Sa se gandeasca ca o forta ii ajuta mereu daca vor sa faca ceva bun si frumos pe lumea asta. Daca crezi in mine nu trebuie sa-ti fie frica de nimic. Eu sunt pretutindeni, in fiecare secunda.

— Cum sa ne exersam curajul?

— Trebuie sa credeti ca eu va ajut daca actionati si aveti incredere in propriile forte. Eu intervin mereu daca esti serios si vrei sa realizezi ceva.

Dar tu trebuie sa te apuci sa faci totul posibil. Daca nu incepi sa faci ceva, nu se va intampla nimic. Trebuie sa ai curaj sa infrunti orice om. Ti-am mai zis ca oamenii simt o frica imaginata fata de ceilalti oameni. Si aceasta frica ii opreste de la actiune. Majoritate stau in aceasta frica toata viata. Nu isi dau seama de ea pentru ca face parte din organismul si mintea lor.

E de ajuns sa deschizi orice carte de istorie si o sa observi ca cei care au avut totul sunt doar cei care au avut curajul sa ceara. Asa am lasat eu sa fie viata.: fiecare trebuie sa aleaga propriul drum.

— Cum ne dezvoltam aceasta putere a curajului?

— Prin constientizarea propriei minti. Sa fi constient mereu de tine.

— De unde vine aceasta frica?

— Din frica de necunoscut. Faptul ca viata este un mister genereaza o frica in subconstientul vostru, de care nu va dati seama. Va este frica de moarte. Si frica asta are o singura cauza: nu stiti cine sunteti si asta genereaza o frica inconstienta, o teama existentiala fata de tot.

— De ce nu vrei ca oamenii sa creada in idoli? Asa scrie in Biblie?

— In trecut, oamenii credeau in idoli, dar nu eram de acord, deoarece ei trebuia sa creada intr-un zeu atotputernic, care vine din cer, adica eu. Daca credeau in idoli, greseala lor era ca nu credeau intr-un zeu care stie tot, si deci tot faceau rau. Ei trebuia sa creada intr-un zeu care ii observa in fiecare secunda. Atunci se schimbau, atunci deveneau oameni.

— Dar si acum, ca si in trecut, oamenii actioneaza ca si cum nu ii observa nici o fiinta suprema. Si deci, uite consecintele: unii fura, altii fac crime, altii fac rapiri, altii urasc alti oameni, altii nu cred nimic. Dar acum este mai bine ca in trecut. Energia lui Iisus pluteste in aer si face lumea mai buna. Omul trebuie sa inteleaga ca stiu tot, tot ce este in mintea lui.

— Deci noi trebuie sa credem intr-un zeu care observa tot?

— Da. Si cred ca eu sunt.

— De ce vrei ca ei sa creada intr-un singur zeu?

— Pai crezand intr-un singur zeu ei devin constienti ca vor fi pedepsiti daca fac rau. Crezand in mai multi zei nu au constiinta binelui si a raului. Ei trebuie sa constientizeze ca exista un singur creator al acestei lumi. Altfel nu devin oameni cu constiinta. In antichitate, nimeni nu avea nici un Dumnezeu. Un om care crede in mai multi zei devine periculos. Este capabil de orice.

— Deci, chiar daca ar exista mai multi zei, omul trebuie sa creada intr-unul singur pentru a avea o constiinta?

— Da.

— Cum gandesti tu?

— E de ajuns sa te uiti in jurul tau ca sa vezi cum gandesc. Uitate in jurul tau. Vezi Biserici, inchisori, politie, spitale, scoli, orfelinate. Tot ce vezi pe strazi este creat de mine. Eu v-am indus ideea sa creati toate astea. Chiar daca exista moartea, eu va vreau binele. Pamantul va da de mancare. Este hrana pentru toata lumea numai ca voi nu stiti sa o gestionati, pentru ca sunteti rai. Multi stau cu milioane de dolari in conturi si nu ajuta societatea care le-a oferit aceste milioane. Mor si nici macar nu au constiinta ca vor muri. Nici macar nu au constiinta ca nu au ajutat societatea in care au trait. Copiii trebuiesc ajutati. Sunt orfelinatele pline de copii neajutati.

— Tu chiar ne vrei binele?

— Va vreau binele. Pamantul este creat special ca sa va asigure mancarea. Soarele rasare pentru voi. Soarele trimite caldura pe pamant ca sa mentina temperatura constanta, ca sa mentina viata. Stelele le-am creat, ca sa faca noaptea mai frumoasa. Aveti tot ce va doriti.

Organismul vostru este programat sa se autorepare. Daca te tai la mana, organismul se repara singur. Asta este un ordin de la mine. Toate celule voastre vor sa va repare. Numai ca eu decid tot. Numai ca la un moment dat, va scot din cadru. Toata lumea trebuie sa moara. Asa am decis eu, de la inceput. Acum nu trebuie sa va fie frica de moarte. O sa vedeti ca fara moarte viata nu este posibila pe pamant. Lucrurile nu stau asa tragic.

Eu va vreau binele atata timp cat voi vreti binele acestei lumi si binele celorlalti. Daca nu respectati ceilalti oameni va trimit raul. Imi plac oamenii care gandesc ca mine. Imi plac oamenii care iubesc acest pamant.

— “ Ii veti vedea pe cei care v-au facut rau prabusindu-se “, ce vrea sa spuna fraza asta din Vechiul Testament? E adevarata? Nu esti cam dur?

— Da, dar nu mereu aplic asta. Cei rai vor fi pedepsiti intr-un fel si vor fi. Ei trebuie sa constientizeze ca exista un Dumnezeu care stie tot. Trebuie sa le arat ce au facut.

— Am observat ca este o lege in aer: de cate ori facem ceva rau, ne pedepsesti cu altceva. Daca pacalim pe cineva cu bani, de pilda, ne pui sa platim de cateva ori suma aceea in alta parte. Se intampla ceva. Mie mi se pare ca este o lege in aer, care regleaza tot. Este adevarat ca orice rau, care il facem, se va intoarce impotriva noastra? Asa umbla vorba intre oameni, pe strazi, in antichitatem ca si acum.

— Da. Aici ai dreptate. Va sanctionez de fiecare data cand nu sunteti corecti. Eu sunt aceasta lege. Sunt pretutindeni.

Stii tu ceva, dar nu stii tot. Eu reglez tot. Cand furi ti se intampla ceva si pierzi in alta parte. Cand faci ceva rau primesti un rau din alta parte. Dar nu se intampla mereu asa. Eu decid cand si ce se intampla. Cand nu esti corect te sanctionez, dar nu neaparat in imediat, poate sa treaca si ani de zile. Omul devine ceea ce face in fiecare zi. Exista o lege in aer care te va sanctiona mereu de cate ori nu respecti cele 10 porunci.

— Se spune ca bine care il facem acum il vom regasi pe parcursul drumului? Este adevarat?

— Fiecare primeste cam ce vrea si ce merita. Eu ma uit la ce vrei si uneori te ajut. Trebuie sa actionezi si te ajut. Fara sa iti dai seama. Fac lucrurile sa para ca le-ai facut tu. Eu tin cont de binele care l-ai facut. Tin cont de raul care l-ai facut. Tin cont de tot.

Uneori se intampla sa te las sa faci rau si pe urma, cand esti culmea fericirii, sa iti iau tot. Depinde de cine esti. A fi om sau a nu fi, asta-i intrebarea care ar trebui sa si-o puna orice fiinta vie.

— Este adevarat ca ni se va da sa vedem ceea ce trebuie sa vedem? Chiar in fata noastra? Eu am impresia ca tu chiar esti in mintea noastra. La toate intrebarile care mi le pun, mi se da un raspuns. Raspunsul il vad uneori in realitate, alteori imi apare in minte.

— Da. Sunt atent la ce cautati.

Va arat tot chiar in fata ochilor, dar voi nu va dati seama. Va arat drumul mereu, dar voi nu sunteti atenti la semnele din viata voastra. Tot ce vi se intampla are un sens si urmareste un tel.

Va arat ce ati gresit prin intamplarile din viata voastre, prin momentele din viata voastra. Voi traiti acum si trebuie sa constientizati ca este foarte important fiecare moment pe care il traiti. Dar va arat si ceea ce tineti voi in gand mereu. Va arat prin intamplarile din realitate ceea ce va ajuta sa evluati. Va fac sa intalniti oameni de care aveti nevoie. Va fac sa intalniti situatii la care va ganditi si aveti nevoie. Asa va ajut eu, ca sa va fac sa fiti mai buni si mai constienti.

Vreau sa va arat ca nu e bine ce faceti. Pe cei care fac rau incerc sa-i aduc pe calea cea dreapta. Dar daca nu regreata nimic, nu am cum sa-i iert. Omul trebuie macar sa aiba putina constiinta. Distrug tot ce vrea sa distruga viata si nu iubeste oamenii si acest pamant. Distrug tot ce nu-mi place. Eu stiu ca oamenii mai gresesc, dar nu accept nebunia. Eu astept de la oameni macar putina constiinta ca eu am creat totul si putina constiinta ca eu stiu tot.

— Da, de ce nu observa nimeni? Ca exista aceasta lege, care regleaza tot?

— Pai omul traiesti prea putin ca sa le inteleaga pe toate. Majoritatea mor fara sa inteleaga nimic.

— Se observa ca exista o forta care distruge tot ce nu este divin in Istorie. Am observat ca distrugi tot ce-i rau. Si se observa ca inchisorile, politia sunt create pentru cei rai.

— Intr-o zi, o sa intelegeti totul...

Ultima intalnire

— Cum conduci lumea?

— In general, las liberul albitru sa functioneze. Va las sa alegeti. Va las sa alegeti binele sau raul. Intervin in alegerile voastre numai cand vreau.

— Deci tu ai planul unde trebuie sa ajungem dinainte?

— Dam dar ma uit si la alegerile voastre. Va conduc unde vreti sa ajungeti. Va ajut. Voi nu stiti viitorul, eu il stiu. Eu stiu planul, prin ce trebuie sa treci, ca sa prinzi mai multa minte, dar va las sa si alegeti voi. Eu doar modific uneori.

— Poti sa dai si timpul inapoi sa modifici trecutul?

— Da. Daca consider ca ai facut ceva prea ingrozitor din neatenție sau greseala si nu meriti asta, dau timpul inapoi si modific tot.

— De ce nu permiti ca vii sa vorbeasca cu mortii? De ce cei care mor nu se mai intorc niciodata?

— Asa trebuie sa fie lumea. Altfel ar fi haos. Hai sa-ti arat lumea.

Te voi adormi si te voi desparti de trup. Sa nu-ti fie frica. O sa vezi lumea prin ochii mei.

— Ce vrei sa-mi arati?

— Oamenii...

— Cine-i acest om? Care mi-l arati...Ce a patit?

— E bolnav, il mai las 2 saptamani sa-si dea seama ce a facut...

— Ce a facut?

— A furat bani...si nu regreta nimic.

— Daca regret il iertai?

— Da. Dar nici macar nu constientizeaza de ce i-am dat boala. Nu constientizeaza nimic. Isi vand caracterul pe 30 de arginti...

— Ce a ajuns iubirea...

